

CELJSKI TEDNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE CELJA

Leto I. - Štev. 6

Celje, 10. aprila 1948

Cena 2 din

Poština plačana v gotovini

OF mesta Celja se pripravlja na II. kongres OF

V dnevih od 26. do 28. aprila se bodo v Ljubljani zbrali delegati OF iz vseh krajev Slovenije, da pregledajo dosežanje uspehe dela in da sprejmejo nove sklepe za nadaljno rast in krepitev OF. Prvi kongres OF, ki se je vršil takoj po osvoboditvi je pregledal uspehe, ki so bili doseženi v narodno-osvobodilni borbi in postavil nove velike naloge za izgradnjo domovine in utrditev ljudske oblasti. Prvi kongres je ugotovil, da je v borbi skovana enotnost OF prinesla slovenskemu narodu zmago nad fašizmom in dala narodu novo družbeno ureditev v kateri se gradi njegova svetla bodočnost. V borbi za svobodo slovenskega in vseh jugoslovanskih narodov, se je iz vrst OF rodil nov človek, glasnik nove družbe. Iz teh vrst so rasli junaki, heroji. Prvi kongres pa ni samo ugotovil velike uspehe narodno-osvobodilne borbe, temveč je napovedal boj vsej gospodarski in kulturni zaostalosti, ki so jo povzročili bivši protiljudski režimi. Napovedal je boj notranji in zunanji reakciji, ki je stremela za ponovnim izkoriščanjem človeka po človeku. In v teh borbah je OF beležila nove zmage, ki jih bo ugotovil II. kongres OF. II. kongres se vrši sredi največjih naporov in zmag slovenskega ljudstva. II. kongres pa se vrši tudi sredi ofenzive vseh demokratičnih sil sveta proti mrčnu silam imperializma, ki skušajo v svojo obrambo obnoviti hitlerjevski koncept fašizma. V tem je mednarodni pomen II. kongresa.

Kakor vse organizacije OF v Sloveniji, je tudi OF mesta Celja sklenila, da se bo v kratkem razdobju, ki nas loči do II. kongresa organizacijsko utrdila in razširila in da bo mobilizirala vse sile za dovršitev nalog, ki si jih je zadala. Predkongresno tekmovanje, ki se razvija na terenu pa ima tudi nalogo, da utrdi v množicah politično zavest. Zato se osnavljajo študijski krožki, pripravljajo kulturne prireditve, razširja se mreža naročnikov naših časopisov itd. Terenski odbori OF si med seboj napovedujejo tekmovanja. Tako so frontovci Zavodne napovedali tekmovanje Gaberja in Dolgemu polju in si poleg organizacijske ureditve zadali sklep, da do II kongresa dvignejo število vključenih v študijske krožke na 160 ter formirajo delovno brigado, ki bo do 26. t. m. prispevala k izgradnji 360 ur. Frontovci Gaberja so napovedali tekmovanje Centru po organizacijskih vprašanjih ter se obvezali, da bodo do 26. t. m. formirali več brigad, ki bodo napravile 800 prostovoljnih ur. Za naše najmlajše pa bodo priredili kvalitetno kulturno-prosvetno prireditev.

Ostali terenski odbori pravtako sprejemajo obveze in napovedujejo tekmovanja po točkah, katere je sprejel Mestni odbor OF skupno z predstavniki terenskih odborov na svoji seji dne 31. marca. Po teh točkah je Mestni od-

Zasedanje novoizvoljenega okrajnega odbora Celje-okolica

Govor predsednika okrajnega odbora tov. Zorana Žagarja

V sredo 7. aprila je bilo zasedanje novoizvoljenega okrajnega odbora Celje-okolica. Odborniki so izvolili iz svoje srede nov izvršilni odbor s tov. Žagarjem Zoranom na čelu. Novoizvoljeni predsednik Žagar Zoran je v referatu orisal glavne pomanjkljivosti v delu dosedanjega odbora in naloge, ki stojijo pred novim okrajnim odborom.

Tovariši in tovarišice!

Ob priliki prvega zasedanja novoizvoljenega Okrajnega ljudskega odbora v prisotnosti predstavnikov vseh masovnih organizacij, krajevnih odborov in družbenih ustanov našega okraja se mi zdi nujno, da se dotaknemo in podčrtamo nekaj bistveno važnih momentov iz dosedanjega delovanja okrajnega odbora. Na podlagi pravilne analize dela ljudskega odbora, ki smo ga danes razrešili dolžnosti in z ugotovitvijo vseh doseženih uspehov in neuspehov na polju gospodarsko-političnega utrjevanja bomo dobili jasno perspektivo bodočega dela, ki nas bo vodila k boljšemu in uspešnejšemu reševanju nalog, ki se postavljajo pri nas v cilju dviga življenjskega standarda delovnega ljudstva in izgradnje socializma.

Dosedanji ljudski odbor je bil izvoljen v času, ko so osvobodjene delovne množice po izgonu okupatorja pričele z vso dosledno revolucionarnostjo in požrtvovalnostjo celiti težke rane okupacije. Požgane vasi, uničene tovarne in podjetja, tisoči vračajočih se internirancev ter prazna skladišča — vse to je bila dediščina, ki so jo podedovali prvi predstavniki ljudstva od fašističnega okupatorja. Pričela se je druga stran borbe, nič manj težka kot v teku narodno-osvobodilne vojne, borba za obnovo, za obstoj in za zgraditev gospodarsko in politično neodvisne domovine delovnega ljudstva. Naloge okrajnega in krajevnih odborov so bile iz dneva v dan večje. Izvršena je agrarna reforma in zemljo je dobil tisti, ki jo obdeluje. Ustanovljene so bile zadruge, nabavno-prodajne, obnovitvene in kmetijske, ki so že do sedaj odigrale pomembno vlogo pri graditvi našega gospodarstva. Okrajni ljudski odbor je razširjal in jačal svoj upravno-administrativni aparat in s tem omogočil hitrejšo in vsestransko uvajanje planiranja, kot stalno metodo bodočega dela. Zrastla so proizvodna in uslužnostna podjetja lokalnega značaja,

bor OF tudi napovedal tekmovanje Mestnemu odboru OF Kranj.

Povsod se v tem tednu vršijo sestanki, na katerih se iz vrst OF izbirajo kandidati za II. kongres, katere bo članstvo v času od 9. do 14. t. m. izvolilo za delegate. OF mesta Celja bo udeležena na kongresu z 18 delegati.

Zavedajoč se velikih nalog, se bodo člani OF skrbno pripravili na II. kongres OF, ki bo važen mejnik v razvoju slovenskega naroda.

kot 4 tekstilne tovarne, opekarne v Bukovžlaku, gradbeno podjetje, okrajni magazin, livarna v Žalcu, letovišče v Rimskih toplicah in druga, ki tvorijo močno gospodarsko in finančno oporo okraja. Vse to in dejstvo, da stopa danes novi izvršilni odbor pred skupščino s predlogom o petletnem planu gospodarskega razvoja našega okraja, nam služi kot jasn dokaz, da se je okrajni ljudski odbor razvil v močan gospodarsko-politični faktor, ki realizira in razvija ustvarjalne napore in stremjenja delovnih množic.

Karakteristične slabosti bivšega ljudskega odbora

Katere so karakteristične slabosti bivšega ljudskega odbora?

Prva slabost, katero je treba predvsem poudariti in katere je nujno nastala in se večala vzporedno z našimi močnejšimi koraki v socializmu je bila: slab socialni in politični sestav okrajnega plenarnega odbora. Kot sem že omenil, je bil bivši ljudski odbor izvoljen takoj po končani osvobodilni vojni in je bil sestavljen iz ljudi, ki so na en ali na drug način sodelovali z osvobodilnim gibanjem. Med te, ljudstvu in osvobodilni fronti predane ljudi, se je že takrat vrinilo — sicer majhno število — potuhnjenih špekulantov in političnih karieristov, ki so poizkušali izkoristiti svoj položaj v osebne koristi; toda njih in njihove tendence je ljudstvo kmalu razkrinkalo in onemogočilo. Drugi del članov plenarnega odbora je zaradi svoje gospodarske razredne pripadnosti pričel že kmalu nasprotovati liniji ljudske fronte in gospodarski politiki ljudske oblasti, ki je s svojimi ukrepi v interesu velike večine ljudstva rušila še zadnje ostanke kapitalističnih odnosov v tovarnah in na vasi. S tem in z ljudmi, ki so bili poklicani na odgovarjajoče položaje se je okrajni plenarni in izvršilni odbor znatno okrnil. Razumljivo je tedaj, da tako okrnjen oblastni forum s tako slabim socialnim sestavom ni mogel, pod današnjimi pogoji planskega gospodarstva docela izpolnjevati vseh nalog in dolžnosti, ki so se postavljale pred njega.

Druga slabost, ki je rodila nič manjše napake in nepravilnosti kot prva, se je izražala v absolutnem pomanjkanju kontakta članov plenarnega odbora s krajevnimi odbori in množicami volilcev. Člani bivšega ljudskega odbora niso imeli, v veliki večini, nikakšnega vpogleda v delovanje krajevnih odborov, niso prisostvovali njihovim sejam in prenašali direktive in sklepe okrajnih skupščin. Na zasedanja skupščin in na IO niso znali prenašati tisti ustvarjalni duh in zdravo kritiko svojih volilcev, ki bi bila sicer mnogo prispevala k boljšemu poslovanju upravnega aparata. Vse to je imelo za posledico, da je vsa težina dela padla na ramena maloštevilnega izvršilnega odbora, ki istega zaradi preobremenjenosti ni bil v stanju v celoti izvršiti. Razumljivo je, da je bil

No, napačen in za naše nadaljnje delo škodljiv bi bil zaključek, da je bilo delovanje okrajnega in izvršilnega odbora v vseh pogledih zadovoljivo. Za nov okrajni odbor, za nas, ki smo poklicani, da nadaljujemo delo na uvrstitvi ljudske oblasti in ljudskega gospodarstva, pa je neobhodno potrebno, da proučimo in ugotovimo vzroke napak in slabosti preteklega delovanja ter s praviimi zaključki krenemo v borbo za zmago petletnega plana. To je prva in obenem glavna zahteva, ki so jo pred nas postavile množice pri volitvah 21. marca.

takšen odnos do dolžnosti in do položaja, ki ga je zaupalo ljudstvo svojemu odposlancu skrajno nepravilen in škodljiv skupnosti.

Tretja slabost, ki pa se prepleta in je neločljivo povezana s prvima je slabost okrajnega izvršilnega odbora. Okrajni izvršilni odbor je, upoštevajoč stalno menjavanje poverjenikov, od katerih je od leta 1945 ostal samo eden, upoštevajoč velikost okraja in slabo pomoč od strani ostalih članov plenarnega odbora, izvršil brez dvoma veliko nalogo. S pomočjo krajevnih odborov in aktivov Osvobodilne fronte so bile uspešno izvedene mnoge gospodarske akcije kot: setvena kampanja, davčna kampanja, odkup vseh vrst kmetijskih pridelkov, jačanje kmetijskega združništva in druge, ki so znatno doprinesle k jačanju gospodarsko politične situacije okraja in osposabljanju okrajnega upravnega aparata. Toda ravno temu vprašanju, vprašanju oblastvenega upravnega aparata, pristopa k izvajanju raznih akcij in kampanj, ostankom birokracije in nepravilnega nastopa uslužbenstva do strank — temu vprašanju je izvršilni odbor posvetil premalo pažnje. Osvobodilna fronta je v predvolilni kampanji široko razgibala vseljusko konstruktivno delo okrajnega odbora. Vse delo te kritike množic je šel na račun slabega poslovanja poedinih odsekov in uslužbencev upravnega aparata. Večje ali manjše napake pri odmeri in preračunavanju davkov, redukciji nakaznic, razrezih obvezne oddaje itd., bi lahko bile izostale, če bi odgovorni funkcionarji z večjim čutom odgovornosti opravljali svoje delo. Prva skrb in naloga izvršilnega odbora mora biti zato posvečena kvalitativnemu dvigu upravnega aparata, ki se mora očistiti vseh usodnih in navad podedovanih iz naše težke preteklosti.

Takšna bi bila, tovariši in tovarišice, splošna analiza delovnega bivšega okrajnega ljudskega odbora.

Jasno pa je, da novemu okrajnemu odboru ne zadostuje samo poznavanje slabosti preteklosti. Neobhodno za nas je, če hočemo, da bo naše delo uspešno, da si že danes, ko bomo sprejemali naš petletni plan, začrtamo glavne smernice naše poti v bodočnost.

(nadaljevanje na drugi strani)

Iz govora Zorana Zagarja.

Ko sprejemamo petletni plan si črtamo glavne smeri naše poti v bodočnost

Tovariši in tovarišice!

Osrednja naloga, ki stoji danes pred okrajnim ljudskim odborom pred Osvobodilno fronto in pred vsemi delovnimi ljudmi našega okraja je sprejeti in izpolnjevanje petletnega plana, razvoja narodnega gospodarstva. Ne bom govoril o podrobnostih samega načrta, temveč o pravilnem pojmovanju in perspektivah, ki nam jih daje plansko gospodarstvo. Pri nas v naših krajih je namreč zelo udomačena napačna teorija o petletnem planu, ki stremi k ustvarjanju malodušja in nezapupanja množic do zmage in uspeha našega plana. Razni malodušneži in delomržeži zatrjujejo, da plan zahteva skozi pet let trajajoče napore in samopožrtvovanje ter da bo šele ob koncu rodil ali ne rodil težko pričakovane plodove. Toda delovne množice, ki vsakodnevno bijejo bitko za doseganje in preseganje planskih nalog vedo, da temu ni tako. Uspehi prvega leta naše petletke so dokazali, da s stalnim izpolnjevanjem planskih obvez raste in se dviga tudi življenjski standard množic. Uredba o vezanih cenah in večji obroki na nakaznice nam služijo kot najmočnejši dokaz.

V zvezi z okrajnim petletnim načrtom bi se ustavil samo na glavnih stvareh:

Plan posveča svojo glavno pozornost vsestranskemu razvoju in krepitvi socialističnega sektorja gospodarstva in iz njega izvirajoče nove odnose proizvodnje. Z investicijami v znesku 41 milijonov dinarjev se bo dvignila lokalna industrija in elektrifikacija, razširile se bodo prometne vezi in sredstva, okrepi se bo komunalno gospodarstvo v ožjem smislu in izboljšali se bodo pogoji za uspešen kulturno-prosvetni in fizikulturni razvoj. Za izvedbo tega bo potrebno mobilizirati vse rezerve materiala in delovnih množic in čim bolj racionalno izkoristiti proizvodne sile, sirovine in finančna sredstva. Naši delavci in intelektualci bodo s socialističnim tekmovanjem gradili svojo bodočnost.

Zelo važno mesto v planu zavzema naše kmetijstvo. Ni treba posebej poudarjati, da je naše kmetijstvo z ozirom na mogočen razvoj industrijske proizvodnje precej zaostalo. Kljub prekomernemu delu naših kmetov, kmetijstvo ne daje iz sebe toliko, kot bi sicer lahko ob bolj intenzivnem gospodarenju in izkoriščanju strojev dalo skupnosti. Plan

določa gradnjo hmeljske selekcijske postaje v Žalcu, ki bo znanstveno preizkušala in vzgajala odpornejše hmeljske vrste; nadalje gradnjo 4 osemenjevalnic in veterinarske ambulante, ki bo mnogo doprinesla k dvigu naše živinoreje; z zgraditvijo 29 novih sadnih sušilnic bomo zagotovili najracionalnejšo izrabo sadja za domače potrebe in za plasiranje na trg; pogoždili bomo 70 ha gozdne površine in s tem zagotovili trajno izkoriščanje našega gozdnega bogastva.

Toda to je samo en del našega plana v kmetijstvu. Drugi del, ki zaradi svoje izredne važnosti za pravilen razvoj kmetijstva zasluži posebno pažnjo ljudske oblasti in Osvobodilne fronte pa je — pomoč našemu kmetijskemu zadrugištvu.

Nam vsem je znano, da se je zadrugištvu, predvsem nabavno-prodajno pričenši z letom 1945 pričelo naglo širiti in dobivati močne korenine skoraj v vseh vaseh našega okraja. Z uspešno izvedeno decentralizacijo »Naproze«, ki so bile skoraj izključno trgovskega značaja, se je zadrugištvu dvignilo na novo razvojno stopnjo, na stopnjo borbe za dvig gospodarske in kulturne ravni naše vasi, v okviru katere bo trgovina služila le kot sredstvo za izmenjavo in nakup kmetijskemu potrebnih artiklov. Nov sistem trgovine po vezanih cenah, ki je že sedaj pokazal precej dobre rezultate, bo dvignil kmetijsko proizvodnjo in oskrbel kmeta s stvarmi, ki so mu potrebne.

Naša vas bo s tem in z gradnjo zadrugišnih domov dobila nov pomen in nove poglede v jutrišnji dan. Zadrugišni domovi bodo postali center vsega gospodarskega in kulturnega življenja naše vasi in središče za realizacijo ustvarjalnih zamisli naših kmetov. Kmetijske zadruge bodo postale, pod pravilnim vodstvom Osvobodilne fronte, borbene gospodarsko-politične organizacije, ki bodo odpravljale težke sledove preteklosti in vodile brezkompromisno borbo proti vsem vaškim mogotcem in špekulantom, ki zavirajo razvoj naše vasi.

Takšen je, tovariši, naš plan v kmetijstvu. Takšni so naši pogledi v naprej. Realizacija plana pa je odvisna od vztrajnega in požrtvovalnega dela okrajnega in krajevnih ljudskih odborov, odvisna od stalne politične perspektive, ki jo bodo imeli pred seboj odbori in aktivisti Osvobodilne fronte.

stopil na pomoč Vatikan s svojimi izvežbanih kardinale in škofi — agitatorji imperializma, dokaz za to je v Grčiji, Franciji, Kitajski in v kolonijah, kjer se imperialisti poslužujejo preizkušenih fašističnih metod za zatiranje osvobodilnih gibanj ljudskih množic.

Toda s temi parolami, ki so jih in ki jih še širijo zagrizeni nasprotniki ljudske oblasti je bil dosežen popolnoma nasproten efekt. Ljudske množice so na volitvah 21. marca dokazale predanost svoji ljudski oblasti in so se še čvrsteje zgrnile okoli Osvobodilne fronte. Delovne množice mest in vasi sledijo besedam svojega učitelja maršala Tita, ki je dejal: »Delajmo in izpolnjujmo planske dolžnosti kot da bi ne bilo vojne še 500 let, pripravljamo pa se kot, da bo vojna jutri.«

Tovariši in tovarišice!

Z utrjevanjem zavesti delovnih množic pod vodstvom Osvobodilne fronte, s krepitvijo organov ljudske oblasti in z povezovanjem nalog krajev in okraja z nalogami republike in države kot celote, s takimi gospodarsko-političnimi perspektivami, krenimo v borbo za zmago našega petletnega plana.

Naj živi naš veliki maršal Tito — tvorec petletnega plana in graditelj naše srečnejše bodočnosti.

Proglas

Vsem prebivalcem mesta Celja

Od 12. do 19. aprila t.l. organizira Mestni odbor OF Celje »Teden čistoče«. Pozivamo vse množične organizacije in vse prebivalce mesta Celja, da v tem tednu očistijo mesto in izvršijo naloge, ki jih bo nakazal Odbor za teden čistoče pri MOOF Celje. Odbor je sestavljen iz naslednjih članov:

Predsednik: Vučko Ivan, član MOOF, odborniki: Jezernik Tatjana, zastopnica AFŽ, Sevnčnik Franc, zastopnik LMS, Udrih Stanko, zastopnik KSS, Martinčič, zastopnik RKS, Zorko Slavko, za upravo javnih naprav, Jarh Jože, za upravo stanovanjskih zgradb, Javornik Pavel, za upravo vzdrževanja cest, Bregar Tone, za štab delovnih brigad.

Najvažnejše naloge so, da se:

1. ustvari čistoča v stanovanjih, očisti stopnišča in dvorišča, prehodi, kleti in podstrešja,
2. izprazni smetiščne jame in odstrani perutnina iz stanovanjskih hiš,
3. očistijo ulice, pločniki in izložbe,
4. osnažijo plakatne deske in uredi plakatiranje,
5. odpravijo eventualno obstoječi nemški napisi,
6. uredijo javni in zasebni nasadi,
7. popravijo strešni žlebovi.

Množične organizacije naj poleg tega mobilizirajo čim več svojega članstva, ki bo odstranjevalo ruševine in urejevalo zunanji izgled mesta.

Mestni odbor OF Celje

Delovni kolektiv Cinkarne presegel v marcu mesečni plan za 17 odstotkov

Kdor pozna Cinkarno, ta ve kako težko je delo in kako se kolektiv trudi, da doseže plan. V mesecu marcu je delovnemu kolektivu uspelo, da ga je presegel za 17 odstotkov.

Zidarska ekipa podjetja je sprejela obveznost, da bo zgradila 2 novi peči do 10. aprila 1948. Z zalaganjem vseh sil in nepretrganim delom noč in dan je ekipi uspelo, da obveze ni samo izvršila, temveč je dograditev peči skrajšala za 5

dni, in so bile 5. aprila že izročene svojemu namenu.

V valjarni v mesecu januarju zaradi objektivnih tehničnih ovir plana niso dosegli, vendar pa se je valjarniški kolektiv predobro zavedal, da mora izgubo nadoknaditi, in je s požrtvovalnim zalaganjem v februarju nadoknadil januarski izpad produkcije in še februarški plan prekoračil za 14,8%. V marcu pa je valjarna presegla plan za 36,35%.

V tovarni sadnih sokov in marmelade izboljšujejo obratne naprave

Delavci pa tudi tehnično osebje v tovarni skuša posebno v zadnjem času čim bolj izpopolniti delo v tovarni. Pred kratkim so uvedli poseben zbiralnik za predloge, kako še bolj racionalizirati delovni postopek ali uporabo materiala. Vse to zbrano gradivo bodo sproti pregledovali in vse dobre predloge uresničili.

Sicer pa imajo že sedaj več ljudi, ki so s svojimi predlogi precej izboljšali obratne naprave. To je predvsem ključavničarski mojster Cvikel Alojzij. Po njegovi zamisli se je poraba olja pri

Vacuum aparatu zmanjšala za več procentov, razen tega je izpopolnil brusilni stroj. Tov. Zupanc Jože, mizarjski mojster v tovarni, je izdelal napravo za izbijanje zamaškov, tov. Šega Ljuba pa še izdeluje načrt za hitrejšo dostavo steklenic k namakalnemu aparatu in sicer kar »na tekočem traku«.

Vidimo torej, da delovni kolektiv Tovarne sadnih sokov in marmelade stalno izboljšuje svojo tovarno, da bo lahko dosegel še večjo produkcijo in pri tem uporabil manj časa in materiala.

Prva konferenca mladinskih proizvodnih brigad v Tovarni emajlirane posode

V mladinskem domu v Gaberju se bo vršila v nedeljo dne 11. aprila 1948 ob 9. uri dopoldne konferenca mladinskih proizvodnih brigad Tovarne emajlirane posode.

Ker je brigadni sistem dela pokazal dosedaj že velike uspehe, moramo v naših tovarnah ta način dela še nadalje

razvijati in ga krepiti. Če si bomo izmenjali izkušnje in se učili na dosedanjih napakah so nam zagotovljeni še nadaljnji uspehi.

Mladinski aktiv tovarne vabi vse ostale aktivne v tovarnah in podjetjih, da pošljejo na konferenco svoje zastopnike.

Vprašanje strokovnega kadra v tovarni nogavic na Polzeli

Število delavk se je od lanskega leta skoraj podvojilo. K strojem pristopajo vedno nove in nove, predvsem mlajše delovne moči. Vse te novodošle je potrebno uvesti v delo, pokazati jim je treba, kako se ravna s stroji.

Precizne in zelo občutljive dela dobe v roke novinke, stroji se kvarijo in povročajo škodo, katere ne bi smeli dopustiti. Celoten delovni kolektiv, sindikat in merodajni v podjetju bi morali pravilno razumeti važnost večje strokovne sposobnosti vseh zaposlenih. Lahko trdimo, da v tovarni nogavic v tem pogledu niso storili veliko ali pa skoraj ničesar. Že parkrat so poskušali organizirati tečaje za priučene in kvalifi-

cirane delavce, pa do sedaj niso uspeli. V zadnjem času so poizkus ponovili, pripravili so tečaj in tudi učno gradivo ter vpisali 10 tečajnic. Ne verjamemo, da se med tolikim številom delavk in delavcev ne bi našlo več takih, ki bi bili sposobni, da postanejo priučeni in kvalificirani delavci ter, da s tem koristijo sebi in skupnosti.

Prepričani smo, da bi se z dobro voljo lahko dosegli lepi rezultati in da bo delovni kolektiv v tovarni ukrenil vse potrebno, da bodo strokovni tečaji polnoštevilno obiskani, da bo naše stroje upravljalo čim večje število res dobrih strokovnjakov.

S plemenitim tekmovanjem se bomo najdostojneje pripravili na II. kongres Osvobodilne fronte

Teden čistoče naj naše mesto popolnoma predrugači

Celje, ki je že nekdanje veljalo za lepo in čisto mesto, je sedaj te svoje odlike prav preveč opustilo. Teden čistoče je lansko leto res malo izboljšal zunanji izgled mesta, toda prav nič več kot za en teden. Čiščenje ni bilo izvedeno dosledno, niti v notranjosti stanovanj, hiš ali tovarn in obratov, niti po ulicah in dvoriščih.

Mestni odbor OF je dal iniciativo, da se v dneh od 12. do 19. t. m. organizira ponovno teden čistoče, ki pa mora biti vse bolj temeljito izveden kot prejšnji. Posebni odbor, ki bo vodil vse delo, je napravil načrt, ki ga objavljamo, da bo z njim seznanjeno vse prebivalstvo, vodstva in člani vseh množičnih organizacij. Vodstva množičnih organizacij naj takoj ukrenejo vse potrebno, da bo ta akcija res dobro uspela.

Sindikalne podružnice

naj takoj organizirajo vse za temeljito čiščenje obratov. Vsa navlaka na delovnih mestih mora izginiti. Zamazana in zapraena okna delavnic, nesnaga in prah mora biti očiščena. Kakršne koli odpadke, staro železo, papir, cunje, les, vse kar je nepotrebno mora ven iz delavnic ali obratov. Organizirati je treba zbiranje vseh teh odpadkov na dvoriščih, vsake vrste, papir, železo, steklo, cunje, opeke, da jih bo možno tekom tedna odpeljati na zbirališče, ki bo pri podružnici »Odpadek«.

Po vseh dvoriščih in prostorih okrog tovarn in obratov mora biti vse očiščeno, kjer je le mogoče zrahljati zemljo, posejati travo, urediti gredice, oblikovati na dvoriščih tovarnih gredice v obliki zvezde, grba, ali pa jih pripraviti za razna gesla. V kopalnicah, slačilnicah, menzah, kuhinjah mora biti vzpostavljen najlepši red, prav tako v straniščih. Potrebno pa je vse to, po tako temeljitim čiščenju tudi stalno obdržati v najlepšem redu.

Organizacije AFŽ

prevzamejo vodstvo v svojih delokrogih (terenih, četrtih) pri organiziranju notranjega čiščenja zgradb in prostorov. Iz podstrešij morajo biti pospravljeni vsi nepotrebni predmeti, vsa stara navlaka, prav tako po stanovanjih, hodnikih, kletih in drvarnicah. Vse steklenice, železo, papir, star časopis, neuporabne knjige, zavržena obleka, vse to naj bo zbrano v prvih dveh dneh »tedna čistoče«, da bodo lahko skupine in vozniki, ki bodo odvažali ta material v sredo in četrtek, dobili na dvoriščih že

vse pripravljeno in sortirano. Pri tem pa ne smejo stanovalci misliti, da pridejo nekakšne skupine žena, ki bodo vse to opravile, pač pa naj to delajo sami, torej naj članice AFŽ v hišah kjer so, organizirajo vse navedeno.

Odbori AFŽ naj organizirajo prav tako čiščenje dvorišč in ožjega okoliša stavb. Poleg tega pa naj žene pomagajo tudi organom RK-a, ki bodo pregledovali stanovanja in jih razkuževali, če bo potrebno itd.

Mladinske organizacije

prevzamejo čiščenje ulic, trgov, odstranjevanje zastarelih lepakov, švabskih napisov v kolikor še obstajajo, ureditev smetišč ter čiščenje strug, potokov ter Savinje.

Zato morajo iz članstva svojih aktivov formirati delovne skupine (tudi tovarniški in šolski aktiv), Okrajni odbor LMS pa bo odredil vsem tem skupinam delo. Skupine naj vodijo predsedniki aktivov ali odgovorni za delovne akcije.

Odbori osvobodilne fronte

naj nudijo pomoč odborom množičnih organizacij pri aktivizaciji vsega članstva ter poskrbijo, da bo vsaka izpolnila vse naloge, ki so ji postavljene. Razgibajo naj svoje članstvo, da bo ta važna akcija res dobro uspela.

Okrajni odbor RKS

organizira v tednu čistoče pregled vseh stanovanj, če so zastarala, nezdrava itd. Preskrbi naj sredstva, da se ista ciklonizirajo. Izposluje naj tudi od Tovarne emajlirane posode, da napravi čim več pljuvalnikov, ki so nujno potrebni po uradih in javnih napravah.

Uprava stanovanjskih zgradb, uprava javnih naprav in uprava za vzdrževanje cest bodo vsaka po svojih dolžnostih izvajale postavljene jim naloge. Apeliramo na vse prebivalstvo in člane frontnih organizacij, da jim ob kakršnih koli zahtevah takoj priskoči v pomoč.

MLO

pa naj po svojih organih poskrbi v bodoče, da se ne odlagajo smeti kjer koli, razen na zato določenih mestih, in če drugače ne gre, da se kaznujejo (vsi ulični prestopki), prav tako prestopki pri poškodovanju nasadov in odmetavanju odpadkov po cestah itd.

Teden čistoče naj da našemu mestu res drugačno lice, vse prebivalstvo pa pozivamo, da v bodoče obdrži red, ki bo dosežen v tem tednu in ga še stalno izpopolnjuje.

Obsodba pripadnikov protiljudske ilegalne organizacije

Celje, 3. aprila.

Pred senatom okrožnega ljudskega sodišča v Celju je bil v četrtek zaključen proces proti skupini 19. obtožencev, ki so delovali po navodilih neke tuje obveščevalne službe, pošiljali obveščevalna poročila iz FLRJ, ter ilegalno spravljali preko meje razne protiljudske elemente in vojne zločince.

Nad obtoženo špijonsko družino je bila izrečena naslednja sodba:

Robnik Rok, Riga Mihael, Mihajlovič Marija in Nastran Marija so obsojeni na smrti z ustrelnostjo trajno izgubo državljanских pravic, Nastran Marija pa tudi na zaplenbo celotnega premoženja.

Ivkovic Filip na 17 let prisilnega dela, zaplenbo celotnega premoženja, izgubo pravic za 5 let in izgon iz kraja doseđanjega bivanja za dobo 5 let. Krivec Jože na 12 let prisilnega dela in izgubo pravic za 2 leti. Jagodič Alojzij na 11 let prisilnega dela, izgubo pravic za 4 leta, zaplenbo celotnega premoženja in izgon za 5 let.

Podbrežnik Jože na 8 let prisilnega dela, izgubo državljanских pravic za 3 leta in izgon iz kraja doseđanjega bivanja za dobo 5 let. Krivec Simon na 8 let prisilnega dela, izgubo državljanских pravic za 4 leta in izgon za 5 let. Supin Leopold na 4 leta prisilnega dela, 2 leti izgube pravic in izgon za 5 let. Arniš Ivanka na 4 leta prisilnega dela in izgubo pravic za 2 leti. Ikovic Jožica na 3 leta prisilnega dela, izgubo pravic za 2 leti in izgon za 5 let. Kranjc Kristina na 3 leta prisilnega dela in izgubo pravic za 1 leto.

Kolman Vinko na 2 leti prisilnega dela, izgubo pravic za 2 leti in izgon iz kraja doseđanjega bivanja za 5 let. Florjanc Josip na 2 leti prisilnega dela, izgubo pravic za 3 leta ter zaplenbo celotnega premoženja. Vričko Jože na 2 leti prisilnega dela, izgubo pravic za 3 leta in izgon za 5 let. Frigan Tomo na 1 leto poboljševalnega dela in Frigan Anka na 5 mesecev prisilnega dela ter izgubo državljanских pravic za 1 leto.

Prvi občni zbor sindikalne podružnice

V odbor sindikalne podružnice bomo volili prekaljene borce za pravice delavcev

so napisali delavci Tkalnice hlačevine na zidu pripravljalnice, ki so ga smotrno in lepo okrasili ob priliki letne skupščine svoje sindikalne podružnice v nedeljo 4. aprila dopoldne.

Ker je bil ta občni zbor prvi na področju našega sindikalnega sveta, je umestno, da poleg zbora podrobneje obravnavamo, saj nam je pokazal marsikatero napako, ki jih moramo brez-pogojno odpraviti.

Po izvolitvi delovnega predsedstva je podal predsednik starega odbora v nekoliko kratkih in jedrnatih stavkih poročilo o delovanju odbora in podružnice kot celote. Iz njegovih besed smo začudeni povzeli, da odbor v kljub velikim možnostim, ki jih sicer nudi močan delovni kolektiv kljub temu, da razpolaga z mnogimi prekaljenimi aktivisti, ni uspel zaktivizirati za sindikalno delo več kakor 4 tovariše, ki so skozi vse leto sami nosili celokupno sindikalno delo.

Tajnik podružnice je delno prikazal problematiko dela posameznih komisij, pohvalil in grajal delo pododborov, izmed katerih sta pač najslabša tkalnica A in B, ki sta polagala najmanj pažnje pobiranju članarine in pritegnitvi novih članov v sindikat. Začudila nas je tajnikova premišljena samokritika in res dobra navodila za bodoče delo sindikalne podružnice.

Po poročilu blaginjskega smo zaman pričakovali poročila komisije za tarifo in tekmovanje, tudi poročila komisije za racionalizacijo in novotarstvo je izostalo. Nepoučen opazovalec bi prav gotovo sklepal, da v Tkalnici hlačevine vprašanje norm in plač, kakor tudi socialistično tekmovanje ne pride v poštev; mi pa vemo, da je prav ta delovni kolektiv v novembu lanskega leta uspešno izvedel enomesečno medobratno tekmovanje, ki lahko po svojih uspehih kakor tudi po odlični organizacijski izvedbi služi kot vzgled sličnim tovarnam.

Lepo je zaje delo in probleme v kulturnoprosvet. delu naslednji referent. Pravilnega poudarka je dal pomembnosti marksistično ideološke in strokovne izobrazbe, ki ji bo moral bodoči odbor posvetiti več pažnje, saj so se v preteklem letu štirje študijski krožki skrčili na enega, z le 40 do 50 obiskovalci. Po vsem tem je razumljivo, da je strokovni tečaj padel v vodo, tamburaški zbor le životari in da se pevski zbor šele ustanavlja.

Iz poročila smo tudi izvedeli, da je podružnica nabavila precej knjig, da pa knjižnica nima svojega prostora in zaradi tega ne služe.

Razveseljiv je bil referat fizikalne referenta, ki je pokazal lepo razgibanost in razumevanje članstva za to važno panogo kulturnega udejstvovanja. Pač pa je referent za preskrbo po kratkih podatkih o raznih nabavkah kratkomalo zvalil vso odgovornost za slabo preskrbo na nerazumevanje prejšnje uprave.

Traktoristi ne poznajo odmora pri delu

Pred dobrimi 14 dnevi so po poljih v Savinjski dolini zopet zabrnili motorji jeklenih strojev. Sveže rjave brazde zoranih njiv so plod trdega in vztrajnega dela traktoristov, ki so vključeni v katero izmed petih traktorskih brigad v Celju in okolici.

Traktoristi so vedno pripravljene in delajo večkrat tudi po 16 ur na dan. Ne poznajo odmora. Saj se dobro zavedajo, da so v službi ljudstva in da bodo prav od njih zorana polja dala našim kmetom več in boljših sadov.

Traktorist Božič Anton v Celjski traktorski postaji je oral do 11 zvečer. Utrujen je še koračil domov v Košnico, toda ob 4 zjutraj je bil zopet na nogah. »Saj

Zaman smo čakali na poročilo komisije za delovne odnose in zaščito dela. Ker se ta aktiv tudi novembrske akcije za izboljšanje tehničnih in higijenskih pogojev dela ni udeležil, moramo pač verjeti, da je tam »vse v redu«.

Presenetilo nas je poročilo člana nadzornega odbora, podčrtati pa moramo dejstvo, da je to menda prvi primer, da je nadzorni odbor podal kritiko delovanja posameznih odborov.

K temu prvemu delu občnega zbora bi pripomnil nekaj zelo važnega: v poročilih referentov se je pokazala odmaknjenost od našega družbenega dogajanja. Poročila so bila apolitično podana, tako da je prišel do izraza ozki sindikalizem, kakor da ni sindikat sestavni del Ljudske fronte, njena najmočnejša organizacija. O pomanjkanju politične zavesti se lahko tudi govori z ozirom na poročilo člana nadzornega odbora, ki je v ostalem (čeudi nekoliko neresno) sicer povdarjal, da je najvažnejši kulturno prosvetni sektor, s čimer je menda hotel prikazati potrebo po ideološki prevzgoji, v isti sapi pa je govoril o nekakem energičnem nastopu, ki naj bi se ga posluževal kulturno prosvetni referent; kritiziral je neplačevanje članarine, ni pa dolžnosti plačevanja politično utemeljil.

Tudi delovno predsedstvo ni v polni meri zadostilo svoji nalogi: pri razrešnici staremu odboru večina zborovalcev ni vedela, v čem je bistvo razrešnice; verjetno, da zaradi tega tudi ni bilo nobene diskusije po referatih.

Pri volitvah samih so se pokazale neke tehnične pomanjkljivosti. Vse tri skrinjice so bile na kupu, zaradi česar je nastala pri njih ob oddajanju glasovalnih listkov velika gneča; skrinjice tudi niso bile dovolj razločno označene z začetnimi črkami, zaradi česar so volilci tekali od ene skrinjice do druge. Ko pa so člani oddali listke v skrinjice, so v splošnem direndaju odhajali domov. Po končanih volitvah upravnega in nadzornega odbora podružnice so se vršile z javnim glasovanjem še volitve treh zastopnikov obratne tarifne komisije, nato 13 delegatov za občni zbor KSS-a, delavskega inspektorja in ljudskega tožilca. Vendar pa ljudje niso pripisovali tem volitvam potrebne pozornosti, bili so nemirni in nedisciplinirani.

Izgleda, da je pri vseh organizacijskih pripravah za občni zbor delalo le nekaj ljudi, ki so končno postali preutrujeni in so prav zaradi tega ponekod »spodrsnili«. Glede agitacije za udeležbo pa so se potrudili in tako uspeh ni izostal. Vsekakor pa se je v teku občnega zbora pokazala razgibanost kolektiva, čeudi tu pa tam morda v malo neprogresivno smer, vendar je to dokaz, da se naše delovno ljudstvo že v precejšnji meri zaveda važnosti sindikalne organizacije, ki je v okviru Ljudske fronte eden izmed temeljnih kamnov Titove petletke.

gre, tudi če manj spim,« pravi včasih. »Njiva me vleče, pa sploh sedaj imamo največ dela bom že vzdržal.«

»Kresnica« je še vedno na polju, reče marsikak kmet v Braslovčah, ponoči, ko že vsi drugi počivajo. Najboljšemu traktoristu udarniku Arlič Ivanu pravijo »kresnica«. Kako mu ne bi? Saj, ko ni več dnevne svetlobe, vžge reflektorje na svojem »fordu« pa orje naprej, daleč v noč. Pa ni osamljen, tudi ostali traktoristi ga posnemajo, posebno Božiček. Skrbno čuvajo traktorje, pred delom jih pregledajo, namažejo, da se ja kateri ne pokvari in zaradi tega ne bi imeli kmetije pravočasno zoranih njiv.

LOGARSKA DOLINA

izhodišče za vse pomembne ture v Savinjske Alpe

Ko se pripravljamo na »Turistični teden«, se naši pogledi še toliko bolj ustavljajo na zasneženih špihkih, ki daleč tam proti severozapadu gore v jutranjih in večernih zarjeh. Tu nas moči topli pomladanski dež, nas obletavajo pomladanske sapice, tam gori pa vihrajo še snežni meteži, po zledenelih žlebovih se podi krivec, se trgajo in hrume plazovi, izpod nagrmadenih plaznic pa izvirajo deroče vode. Gore so daleč za nas Celjane in često jih uživamo samo v predstavah, ko v ranem, drame-

Veže, od Presedlaja do Koroškega in Velikega vrha. Blesteči grebeni nad Petkovimi njivami, razdrti severni boki Dedca, sinje nebo nad nami, v pomladno sparino odeta bistriška dolina, pogled na širni svet Kalc, Grebena, Mokrice in Kompotele prav tja do Zvoha, do Konja, Rzenška, Velike in Male planine z Gojško, to bo svet, ki ga bomo zajemali z očmi pa tudi s smučmi v aprilu in maju. Pesem cepina, hrstanje derez in drsenje smuči čez dan; tihi večeri v vrtačah za Domom, ko se ti zdi,

Foto Pelikan, Celje

čem se jutru ob žumeči Savinji zremo proti Ojstrici in Planjavi. Kakor da bi v resnici stali na leskeči se opasti v grebenu Škarij, vidimo pod seboj našo najlepšo gorsko dolino — Logarsko dolino, z drznimi, upornimi skladi prepadnih severnih in severozapadnih sten Planjave, Ojstrice, Turske gore, Rinke in Križa; z razoranimi robovi južne stene Mrzle gore; z belimi meglicami opasane macesnove hoste v Vrhovcu in Strelovcu; z Okrešljem, najlepšo krnico naših Alp, zakrito v bleščečo belino prostranih snežišč od Savinjskega sedla do Jermanovih vrat. Globoko v dolini se oživlja spomlad, ob vodah se gostijo trave, zlate cvete ženejo kalužnice, s s'njimi mlačjimi očmi se poigrava veter, zima pa rohani po osojnih grapah, ozebnikih in hrbtih. Še pomrzuje, v severnih plateh tudi v vročem popoldnevu ne zmaguje odjuga.

Letošnjo zimo smo bili večkrat gostje na zapuščenih Korošici. April in maj sta pred nami, začenja se smučarska sezona v tem — udnem svetu od Vodol do

da gori ves svet za Kočno in Storžičem. Kdo bi ne imel rad teh lepot!

Včasih smo v gorah srečavali ljudi, ki so jim gore bile vsa vsebina življenja, ki ga živimo, iz ljubezni do našega človeka, iz ljubezni do človeka snloh. Danes ne trepetamo več za človeško dostojanstvo, in ne dvomimo več v človekovo poslanstvo. Zato nam gore niso več nepristopno zavetje za zagrenjene čudake, marveč nakopičena lepota, veličast in silovitost za vse, ki radostno delajo za pametno in pravično ureditev sveta, za vse, ki polagajo temelje za razcvet in veličino človeštva.

Misel, stoji! Saj nismo nekje na Škarjah; v laagodnem šumenju Savinje poskušamo čutiti besneče rohtenje Rinke, ki grmi čez zaledenelo preveso, čutimo votlo grmenje plazov raz Planjave in čakamo dneva, ko bomo tihi in zbrani spet stopili v breg. Čakamo novih, mladih ljudi, ki bodo šli z nami. In tudi starih obrazov, dobrih znancev iz uhojenih in neuhojenih poti.

Čakalnica

»MATI IN DETE« bo kmalu odprta

Po važnih križiščih naše železniške mreže vidimo že danes na postajah higijsko urejene čakalnice »Mati in dete«. V njih najdejo potujoče matere z malimi otroci in noseče matere udobnejše mesto za čakanje do odhoda vlaka kot v čakalnici za ostale potnike. Tega nismo srečavali v stari Jugoslaviji, ker takratnim oblastem ni bilo mar za težave naših mater.

Danes pa izkazuje Ljudska oblast več spoštovanja našim materam s tem, da jim skuša lajšati bremena, opira se pa pri tem na množične organizacije.

Organizacija AFŽ, ki nosi glavno odgovornost za reševanje teh vprašanj, se je lotila z vso resnostjo naloge, da uredi tudi v Celju čakalnico za matere. Postaja Celje je pripravila primeren prostor v ta namen, okrajni odbor AFŽ pa je prevzel skrb za nabavo potrebne-

ga inventarja za kar je poveril tovarišico Bogatajevo.

Žene so se vkljub temu znašle, čeprav ni bilo lesa na razpolago. Obrnile so se na Zdravstveni dom, Dom onemoglih in DID, da so jim odstopili inventar, ki jim ni nujno potreben. Sedaj ko je prepleškan, bo ustrezal svojemu namenu. RK je prispeval potrebno perilo in žimnice za postelje in nekaj zdravil. Žene bodo še poskrbele posodo, pa bo čakalnica gotova. Personalni odsek MLO je poiskal dve ženi, vdovi z malo pokojnino, ki bosta našli tu primerno zaposlitev in si s tem izboljšali življenje z lastnim zaslužkom.

Res je, da organizatorji takih in podobnih stvari nalete na mnogo ovir, vendar jih z vztrajnostjo in odločnostjo premagajo.

P. M.

V naše zadrage in trgovine bomo kmalu dobili nov dober kader

S prehodom na nov, sodoben način trgovanja, z uvedbo prostega trga in vezanih cen trgovski kader ni bil več kos novim nalogam. Za izvedbo ločene prodaje po vezanih in garantiranih cenah je bilo v celjski okolici otvorenih celo vrsto novih prodajalnic. Vse to je povzročilo občutno pomanjkanje trgovskega kadra, manjkalo je prodajalcev, knjigovodij in poslovodij.

Da bi čimprej zadovoljili vse potrebe je na pobudo Ministrstva za trgovino organiziranih v Celju in okolici pet tečajev za vzgojo trgovskih kadrov. V Celju se vršijo sedaj trije tečaji. Knjigovodski tečaj, katerega obiskuje 36 tečajnikov iz vseh krajev Slovenije, bo zaključen v kratkem. Novi knjigovodje bodo takoj nastopili mesta v decentraliziranih Naprozah. V štirimesečnem tečaju za poslovodje se pripravlja za odgovorno delo 47 trgovskih pomočnikov in delavcev iz tovarn, ki imajo trgovsko izobrazbo. Ta tečaj bo zaključen 20. aprila. Tečajniki so se z veliko vne- mo lotili učenja in kažejo lepe uspehe. Zlasti se odlikuje tov. Fidler Albin trgovski pomočnik iz Ljudskega magazina v Celju in tov. Čebela Angela, ki je pred tem delala v tovarni. Fidler je od 36 dosegljivih točk dosegel že 31. Obiskovalci tega tečaja so napovedali tekmo- vanje za čimboljše učne uspehe tečaj- nikom v Žalcu in Dobrni.

Razen knjigovodskega in poslovod- skega je v Celju tudi trimesečni tečaj za trgovske pomočnike, katerega pose- ča 21 vajencev. Pri teh tečajnikih je najbolj občutna razlika v šolski izobrazbi. Vendar se s požrtvovalno pomočjo profesorjev trgovskega tehnikuma uspešno premagujejo tudi take težave. Posebno priznanje zasluži tu ravnatelj prof. Lenasi. Celjski tečajniki nimajo oskrbe v internatu, pa kljub temu do- sežajo zadovoljive uspehe. Mnogo pri-

pomorejo k temu študijski krožki, ki potekajo v tekmovalnem duhu. Razen strokovnih predavanj imajo tečajniki tudi predmete politično-vzgojnega zna- čaja; kulturno-prosvetni krožki pa jim dajejo vsestransko izobrazbo, kamor spada tudi obisk v Ljubljansko opero in podobno.

V sredini februarja je pričel z delom tečaj za trgovske pomočnike v Žalcu, na katerem bo 100 mladih ljudi dobilo osnovno znanje o sodobni trgovini. Po štirih mesecih predavanj bodo odšli še za devet mesecev na praktično delo v trgovine, nato pa bodo lahko napravili izpite za pomočnike. Tečajniki v Žalcu so preskrbljeni s hrano in stanovanjem v internatu.

Najštevilnejši izmed teh tečajev je te- čaj v zdravilišču Dobrni, kjer se že od srede zime usposablja preko 300 mla- dincev in mladink za bodoče poslovod- je. Zbrani so iz vseh krajev Slovenije v veliko učno brigado, ki se deli v čete ali razrede. V dveh razredih so zajeti trgovski vajenci in pomočniki, v enem razredu so nameščenci krajevnih in okrajnih ljudskih odborov z višjo šol- sko izobrazbo, v ostalih dveh četah pa so vsi tisti tečajniki, ki imajo samo osnovnošolsko izobrazbo. Čete ki so tako precej enotne po svojem sestavu, si v medsebojnem tekmovanju osvajajo obširno snov, ki jo predvideva učni načrt, po katerem bodo meseca maja delali izpite za trgovske poslovodje. Krožki, na katerih šibkejšim priskočijo na pomoč bolj podkovani tovariši, študij direktivnih člankov iz časopisov, dobri predavatelji z ministrstva in celjske gimnazije, zlasti pa žilava vztrajnost te- čajnikov, so porok za vzgojo novih, res- nično naprednih trgovskih kadrov, ki bodo imeli jasno perspektivo o razvoju našega gospodarstva in vlogi trgovine. P. J.

Strnjen pouk za učence v GOSPODARSTVU

Danes se moramo ob velikih potre- bah po novih sposobnih kadrih nujno pobaviti s problemom teoretičnega po- uka za učence v gospodarstvu.

Pri dosednji praksi smo lahko prišli do zaključka, da je strnjen pouk mnogo koristnejši in učinkovitejši od ločenega pouka preko vsega leta.

To trditve lahko utemeljimo s slede- čimi ugotovitvami:

Učenec, ki obiskuje strokovno šolo preko vsega leta, je za pouk sam v naj- več primerih nezainteresiran, ko pride iz šole domov se za učenje samo ne bri- ga več, odnosno ga odlaga na prihodnji dan, ko zopet običajno nima časa ali pa pozabi, snov od dneva do dneva pouka; tako v tej nezainteresiranosti pozablja in efekt tega je, da mu ta pouk ne pri- nese nikakih, ali pa prav malo koristi. Poleg vsega se še dogaja, da učenci za- radi manjših možnosti efektne kontrole neopravičeno izostajajo od pouka itd.

Povsem drugače pa je pri strnjenem pouku. Nezainteresiranost že zaradi stalnega pouka ter ostrejšega nadzor- stva odpade, odnosno se zmanjša na mi- nimum, učenec dobi zaradi teh dejstev do pouka večje veselje, kar je seveda logično zvezano z večjimi pridobitvami v znanju.

Vse te trditve lahko podkrepimo z uspehi pri izpitih. Znanje prvih se ni- kakor ne da primerjati z znanjem dru-

gih, odstotek pozitivnih uspehov se od povprečno 60 % zviša na 82 %.

Nazorno sliko nam je tu dal tečaj ko- vinarjev, ki je bil pred kratkim zaklju- čen. Uspehi tega tečaja so bili prav dobri. Jasno je, da je k temu pripomogel mnogo trud profesorjev in strokov- nega učiteljstva, na drugi strani pa tudi trud in visoka zavest učencev samih. Skoraj vsi so, kljub temu, da so pred- časno polagali izpite, pokazali prav do- bre rezultate. Če bi še nekateri učenci, ki se za tečaj niso dovolj zanimali, vlo- žili v tečaj več truda, bi bili lahko re- zultati nadpovprečni.

Poleg tega so ti učenci pokazali svojo visoko zavest s tem, da so se vsi javili na prostovoljne delovne akcije.

Prav tako so zabeležili velik uspeh učenci prvega letnika tečaja za elektro stroko, ki se je vršil v Liscach. Kljub zelo različni predizobrazbi so bili re- zultati tečaja zelo dobri. Zanimivo je dejstvo, da so nekateri učenci z osnov- nošolsko izobrazbo zabeležili večje uspe- he od onih, ki so absolvirali nepopolno srednjo šolo.

Iz vsega tega sledi, da je nujno, or- ganizirati strnjen pouk za vse stroke, če hočemo pravilno in zadostno usposo- biti bodoče borce za izpolnjevanje naše prve petletke. Ljudska oblast bo take ukrepe v vseh primerih podprla in nu- dila prirediteljem kot učencem samim vso pomoč. D-o

**Pridobivajte nove naročnike
Celjskega tednika!**

Kmetijski svetovalec

Za dvig hektarskih donosov

Vzroki, da imamo pri nas tako nizke hektarske donose, so v zastarelem načinu obdelovanja zemlje in v zastarelem orodju, ki ga za to obdelovanje uporabljamo. Če pa vemo za vzroke, nam ne bo težko doseči napredka. Potrebno je le, da bo naše prizadevanje dovolj vztrajno in odločno, da bo čim bolj množično. Borba za dvig hektarskih donosov mora biti dejansko splošno ljudska borba, v kateri bodo poleg ljudske oblasti in kmeta sodelovale tudi vse naše množične organizacije in naše kmečke zadruge.

Strokovno se postavljajo naslednje določene naloge: Neprestano izboljševati način obdelovanja zemlje, kar bomo dosegli z vedno večjo uporabo strojev, uporabljati čim več umetnih gnojil, da se poveča plodnost zemlje, izboljšati kakovost semen, izpolnjevati organizacijske oblike dela, pospeševati državna in združna kmetijska posestva, da bodo vir najboljših sortnih semen in najboljših selekcioniranih živine, količinsko in kakovostno dvigati živinorejo, posvečati posevkom čim več pažnje, jih redno pleti, okopavati ali osipavati, kakor pač zahtevajo posamezne rastline.

Kako sejemo sladkorno peso

Če hočemo, da dobimo dober pridelek, moramo zemljo globoko obdelati. Pogoj je tudi zadostna toplota in ne prevelika vlaga. Pesa obrodi najbolje na humozni srednje težki, dosti globoki zemlji. Pesa lahko sejemo 2 do 3 leta po vrsti, po črni detelji, lucerni ali ozimni. Za gnojenje je v prvi vrsti potreben hlevski gnoj. Tudi gnojnica je dobra, mora pa priti med vrste v zemljo. Pesa rabi veliko dušika, kalija in fosforja. Poleg hlevskega gnoja se še da na 1 ha 150 kg apnenega dušika, 200 kg superfosfata in 100 kg kalijeve soli. Apneni dušik trosimo 14 dni pred setvijo kalijevo sol in superfosfat pa mešamo tik pred setvijo. Pesa sejemo v vrstah na razdaljah 40 do 50 cm. Naj-

bolje jo je sejati s sejalnikom. Pri sejalniku za žito naravnamo cevi na navedeno razdaljo. Male površine se lahko posejejo tudi z roko. Pesa je potrebno posejati najdalje do 15. aprila, ker je zgodnja setev boljša kakor pozna. Na 1 ha gre 18 do 20 kg semen. Ko pesa skali, jo okoplamo prav plitko, kmalu nato pa globlje. Pesa okoplamo tri do štirikrat, pa tudi plevel moramo skrbno čistiti. Zelo važno je redčenje. Ko so korenine debele kot žitna biljka in ima pesa 4 razvite liste, jo prereditimo. Listje ne obiramo, prav tako pese ne presajamo, ker bi to zmanjšalo kvaliteto pridelka. Redčenje opravimo lahko tudi s kopalnikom povprek. Na 1 ha se pridelja okoli 150 do 250 mts pese. Spravljaja se preden nastopi mraz do začetka novembra. Pred oddajo peso očistimo zemlje ter odrežemo glavo z listi vred. iz.

Poletno škropljenje sadnega drevja

Da podaljšamo sadnemu drevju življenjsko dobo ter zagotovimo boljši pridelek sadja, moramo drevje stalno negovati to je: čistiti, škropiti in dodajati hranilnih snovi v obliki gnojil. Da dobimo pridelek boljše kvalitete moramo škropiti tudi pred cvetenjem, po cvetju in pozneje proti poznemu škrlupu in munilji.

Poletna škropljenja izvajamo tik pred cvetjem z žvepleno apnenno brozgo, ki si jo sami pripravimo takole: vzamemo 9 kg žganega apna ali 27 kg gašenega. Apnu dodamo 20 kg žvepla (prahu), dolijemo malo vode, da se apno ogasi, nato dolijemo 100 l vode v posodo, ki pa ne sme biti bakrena, nato kuhamo tri četrt ure od početka vrenja. Med vrenjem moramo brozgo stalno mešati. Preden pa začne brozga vreti, vzamemo čisto palico, na kateri si zaznamujemo višino pripravljene snovi za kuhanje, ker med kuhanjem voda izhlapeva, da jo do iste višine, ki je označena na palici dolivamo. Po končanem kuhanju moramo pustiti brozgo ohladiti. Čim je

ohlajena odlijemo rudečo tekočino, katera mora imeti 28 stopinj Be — gostote.

Med rastno dobo uporabljamo brozgo v dvoodstotni raztopini t. j. da dodamo na 2 l brozge 98 l vode. K. V.

Uničujmo miši

Vsa borba za dvig hektarskih donosov bi bila polovičarska, če ne bi posvečali pozornosti uničevanju rastlinskih škodljivcev, med katere štejemo zlasti poljske miši. Če upoštevamo, da skoti miš na leto tudi do 500 mladičev, si lahko predstavljamo velikansko škodo, ki jo povzročajo poljskim pridelkom. Strokovnjaki so izračunali, da 1 milijon miši požre na leto 400 vagonov poljskih pridelkov. Z gotovostjo lahko doumevamo, da gre število vseh miši v LRS v desetine in stotine milijonov. Z uničevalnimi sredstvi, ki jih je dala na razpolago Uprava za zaščito rastlin, bi lahko uničili 20 milijonov miši. Če računamo, da jih bo uničenih vsaj desetina, to je 2 milijona, bomo prihranili letos 800 vagonov poljskih pridelkov. Zaradi tega je v interesu dviga našega prehranjevalnega standarda nujno, da se letošnja akcija za zatiranje miši čim uspešneje izvede. Ta akcija je letos še prav posebno važna. Zaradi tega, ker so se zaradi lanskoletne suše miši silno razmnožile. Razen tega ob taljenju snega letos ni mišjih rogov na njivah zalila voda, ki običajno uniči največ miši.

Zatiralna akcija se mora vršiti množično in načrtno, ker bi individualno zatiranje manj uničilo kokor pregnalo miši na sosedne še neogrožene predele. Zaradi tega ni samo dolžnost, ampak interes vsakega kmetovalca, da pri tej akciji sodeluje. Po navodilih, ki jih je izdala Uprava za zaščito rastlin za izvajanje borbe proti mišim je treba temu lahkemu in dokaj zabavnemu ter poučnemu delu pritegniti šolsko mladino in mladinske aktivne. Stvar vodstev akcije v posameznih okrajih je, kako bodo uspešno izvedli organizacijo in s pridom uporabili uničevalna sredstva, ki so na razpolago pri vseh okrajnih združnih poslovnih zvezah. Kako velikega gospodarskega pomena je ta akcija, dokazujejo izkušnje lanskega leta, ko

so v nekaterih krajih miši uničile skoraj polovico pridelka na posameznih njivah. Zato morajo ljudski odbori to akcijo letos dobro in vsestransko organizirati in izvesti.

Rigolanje — nekoč in sedaj

V jeseni so nam traktoristi izorali njive za setev in praho, sedaj smo pa kar nestrpno pričakovali, kdaj nam bodo pričeli rigolat. Nismo dolgo čakali, ko se pripelje nekega lepega dopoldne traktorist tov. Premik iz žalske brigade, (v št. Juriju ob Taboru še nimajo za rigolanje primerne traktorja) s svojim traktorjem zavije za vas, na Hanži-

čevo njivo. Po petih minutah priprave je že zaoral prvo brazdo. Teh pet minut pa je tudi zadostovalo, da so prišli kmetje iz vse vasi skupaj, da vidijo kako dela ta železni konj, ki naj bi kof nam je govoril brigadir nadomestil tri do štiri pare konj, in oral 40 do 50 cm globoko.

Ko je rezal tretjo brazdo je brigadir pomeril globino in nismo se mogli navediti, oral je namreč 46 cm globoko, pa tako lepo obračal brazdo, da je bilo veselje gledati... med gledalci je bil tudi eden najstarejših hmeljarjev stari Brišnikov očka. Slišal sem, ko je stopil k brigadirju in mu rekel: »Veš ti tovariš, ko sem pa jaz pred 50 leti prvič sadil na svojem posestvu hmelj, smo pa z lopatami rigolali pa tudi tako globoko, a če pomislim, da smo za 700 sadežev »štihali« en in pol meseca, moram priznati, da bi še rad živel in gledal, kako bodo kmetje s pomočjo vaših železnih konjev z lahkoto obdelovali svoja polja.«

Nedeljsko dopoldne na gradiliščih združnih domov

Čitam marsikaj o združnih domovih, o tem kako povsod pripravljajo material, pa sem si rekel, da moram to stvar tudi sam ogledati.

Par sto metrov vožnje s kolesom po Celju pa se moram že ustaviti. V Prešernovi ulici, na ruševinah, ki še vedno kazijo lice mesta je pravi vrvež. Nekaj deklet odvaža neuporaben drobiž, drugi nalagajo kamenje na avtomobil, pa spet tam zlagajo še uporabno opeko. Sem in tja se kdo pošali, posebej na račun stalnih sprehajalcev po cesti in delo gre zopet hitro naprej.

Grupa prostovoljcev iz železniške postaje je neločljiva, vsi delajo skupaj, še bojim se, da ne bi eden drugega z lopato oplazil. Najbolj častno je voziti samokolnico. Toda kaj, ko je pa tako težko prevrniti. Prav posebne težave ima z njo Praprotnikova Viktorija, ni čuda, saj je tako drobčkana. Samo, da ne bi kdo mislil, da jo bo pustila. Kaj še, eno uro prakse, pa jo že prevrača kar tako — mimogrede. Viktorija ni Celjanka, že navsezgodaj je prišla iz Laškega, pa jo zato vsi še bolj pohvalijo.

Zaraščkova Mila, pa še ena, le škoda da nisem napisal imena, tekmuje, katera bo zvozila več samokolnic. Vsaka po eni deski in vedno hitreje jima tečejo, tako da morata kmalu odložiti pletene jopice.

»Za 100 prostovoljnih ur sem se obvezal,« pravi Mlinar Oto, pa jih bom spravil skup, čeprav težko, saj veš, da obljuba dela dolg.« Precejšen kup peska je že presejal. Do enajstih, pravi, mora biti trikrat večji.

Par metrov stran, tudi pri mreži, dela Kostanjškova Jožica, marljivo dekle in če se Mlinar še tako trudi pa nima prav nič večji kup kot ona.

O, pa ne delajo samo iz železnice. Tudi I. četrt je poslala nekaj delegatov. Oba Marinčkova sta tu, mož in žena, pa še Šibenikova Danica. Bogatajeva mama je tudi. Kje je nismo videli? Največ se je trudila pri urejevanju otroških jasli, sedaj pripravlja z ostalimi ženami čakalnico za matere in otroke na postaji, pa to in ono, kjer je delo, tam je Bogatajeva mama. Danes zлага opeko, tiha, delo ji gre hitro od rok. Pomagata ji tudi Žmaharjeva in Mačkova.

Ni še vse, najtežje delo pa je prevzela mala brigada iz vrtnarske šole. Nalagajo kamenje na avtomobil, hitijo, kdo bo več, kdo hitreje. Brez dvoma ima šola najbolj urejeno delovno brigado. Prav posebno se odlikujejo v disciplini. Tovariš, ki vodi vse delo, hoče nekoga od njih dodeliti na drugo mesto. Tamle je naš komandant, pa mu reci,« mu pravi brigadir. Ko pa njihov koman-

dant odloči, kdo bo šel, potem pa kamor koli ali še k tako težkemu delu.

Tudi slikal sem jih nekaj, le škoda, da mi fotograf še ni napravil slik, no, bodo pa v prihodnji številki.

Marsikaj sem videl. Kakor izgleda, bo vendarle Celje v letošnji pomladi očiščeno ruševin in tudi za združni dom v Medlogu bomo pripravili na ta način precej opeke.

Odpeljem se naprej proti Savinjski dolini. Pa se moram ob pogledu na grupe pridnih mladincev, ob cesti v Petrovčah zopet ustaviti.

»Koplremo temelje za združni dom,« mi pravijo. Precej globoko so že, 160 kubičnih metrov zemlje so že izpeljali.

Foto Pelikan, Celje

»Glej tiste tamle so pa res pridne,« mi pravi vodja skupine: Šerotova, Godlerjeva Pavla, pa Strgarjeva. Mali Rajhov Sandi se muči s samokolnico, priden je, da ga je res treba pohvaliti.

Dva mladince sta tudi tamle od lesne industrije. Včeraj sta podirala les, danes pa kopljeta temelje, kako se že kli-

četa: eden je Čakš, drugi Ribič Julij, delavca pa, da jih zlepa ne dobiš tako pridnih. Po končanem delu v obratu kar prideta h gradilišču, vedno sta vesela.

»Malo vas je,« jim še pristavim. »Ne tega si pa ne pustimo reči. Ti le ne vidiš vseh. Še v kamnolomu jih je 12. Nekaj jih pa vozi, drugi nalagajo. Dva od zdruge iz Arje vasi vozita gramoz, Kamenje pa vozimo z dvema avtomobiloma in dvema traktorjema.«

Tudi tukaj sem že dosti izvedel, pa še to, da bodo imeli združni dom velikega tipa. Poslovil sem se in odpeljal naprej proti Vrbju.

Cez teden dni bodo začeli zidati.

Da, v Vrbju delo dobro napreduje, vemo že od zadnjic in videli smo tudi kakšen dom bodo imeli. Danes jim pomagajo člani sindikalne podružnice »Tovarne Juteks« iz Žalca. Kmetje vozijo apno. Ena skupina pa je odšla podirati les.

Z najlepšim namenom, da tudi o delu pri gradnji združnega doma v St. Pavlu pri Preboldu kaj prida napišem, sem se oglasil še pri njih. Toda gradilišče je bilo prazno in le jama, najbrže za apno, dokazuje, da so začeli, zakaj pa ne nadaljujejo, pa ne vem.

V Šeščah, kamor sem nadaljeval pot, sem že od daleč zagledal zastave, pare, in polno ljudi pri delu. Brez dvoma, takega delovnega navdušenja in marljivosti nisem opazil na drugih gradiliščih, toda o njih bom pa drugič več napisal. — e

KULTURA IN PROSVETA

Koncert pomnoženega orkestra sindikalnega kulturno - umetniškega društva „Ivan Cankar“ v Celju

Danes, ko hoče ljudska oblast dvigniti kulturno raven vsega naroda, ker ve, da je kulturna samostojnost najkrepkejša podpora vzgoji zavednega delovnega človeka, ne smemo pozabiti, da je glasba izrazito socialna umetnost ter da ji zato pripada mesto med prvimi kulturno-vzgojnimi sredstvi. Tega se v polni meri zaveda tudi orkester Sindikalnega kulturno-umetniškega društva „Ivan Cankar“ v Celju, ki kljub težkim pogojem za umetniški razvoj častno izvršuje svoje kulturno poslanstvo. Na svojem koncertu 5. aprila 1948 je ta orkester v dvorani Ljudskega gledališča v Celju poskušal prikazati celjski publiki prefinjeni, lahko in umetniško dovršeni slog Mozartov z delima: »Titus« (predigra) in »Mala nočna glasba«; klicarja vstajenja češkega naroda in borbe za kulturno-umetniško samostojnost A. Dvořaka s »Slovanskim plesom št. 4«, operno glasbo z deli B. Smetane, G. Puccinija, A. Dvořaka in slovenske sodobne skladatelje s pesmijo iz naše slavne bližnje preteklosti »Talcem« od R. Simonittija.

Izvajanje takega programa mora ustrezati značaju sloga, če izvajajoči umetnik upošteva vse iz dela samega izhajajoče smernice in se vživi v notranji in vnanji izraz umetnine. Treba je priznati, da je dirigent prof. D. Sancin ustvaril, kolikor je bilo mogoče v sorazmerno kratki dobi ustvariti z orkestrom, ki kaže veliko voljo in silen napredek, posebno če upoštevamo, da je to čisto amaterski orkester, ki nima možnosti nemotenega razvoja. Predvsem manjka tem poštvovalnim glasbenikom-ljubiteljem časa za vaje, da bi brezhibno obvladali tehniko, ki je za izvajanje teh skladb potrebna in da bi naštudirali ter podali skladbo v slogu, ki ustreza komponistu in času njenega nastanka. Kljub temu bi se čisto gotovo dali nekateri manjši nedostatki odpraviti, če bi bil članstvu omogočen reden obisk vaj. Sem ter tja smo pogrešali enotnost v uporabi loka pri basistih,

čist nastavek pri pihalih, enotnost v skupni spremljavi viol in dveh violin ter razne dinamične finese. V glavnem pa je orkester zadovoljil ter spet izpolnil v kulturni graditvi celjskih širokih delovnih množic častno umetniško vzgojno nalogo.

Umetniški užitek, že dolgo zaželen in potreben posebno za vzgojo bodoče operne publike sta nam nudila člana ljubljanske opere Vilma Bukovec (sopran) in Drago Čuden (tenor). Oba sta žela buren aplavz za svoja umetniška izvajanja. Posebno sopranistka Vilma Bukovec, ki je s svojim krasnim glasom in polnokrvnim umetniškim podajanjem predstavljala kulminacijo te

uspele kulturno-umetniške glasbene prireditve.

Nadaljnji razvoj celjskega čisto amaterskega sindikalnega orkestra, ki si je postavil tako visoke kulturno-umetniške cilje, pa je mogoč samo s takojšnjo izdajo materialno pomočjo naše ljudske oblasti. Da dobi ta kulturna akcija čim globlje korenine, je treba organizirati z materialno in moralno podporo ljudske oblasti sistematično vzgojo novega glasbenega kadra iz vrst delovnega ljudstva, zagotoviti pa je treba z vsemi silami tudi materialni in moralni obstoj že delujočega društva, ki dostojno reprezentira kulturna prizadevanja celjskega delovnega ljudstva kakor tudi ljudske oblasti mesta Celja.

Poudariti je potrebno odličan pomen celjskega orkestra za glasbeno vzgojo naše mladine, ki si lahko samo z aktivnim neposrednim sodelovanjem oziroma s poslušanjem razširja svoj horizont, kajti samo taka mladina nam je porok za uspešen nadaljnji razvoj resnične ljudske kulture.

Josip Bajde

Odbijajo nam vsako pomoč pri kulturno-prosvetnem delu

V sindikalni podružnici Lesne industrije Teharje se prav dobro zavedamo pomena kulturno-prosvetnega udejstvovanja, saj vemo, da je rast kulturne in ideološke ravni našega delovnega človeka uspešen pripomoček za izvajanje plana. Zaradi tega smo se tudi odločili, da damo na oder Finžgarjevo dramo »Razvalina življenja«. Obilo truda je bilo vložnega od vsakega sodelujočega v to delo, vendar uspeh ni izostal. Nabito polna dvorana v nedeljo 4. aprila popoldne, ki smo jo za to priliko preuredili iz delavnice v našem obratu, nam je bila v dokaz, da okoliško ljudstvo zna ceniti trud našega delovnega kolektiva. Tega seveda ne moremo trditi za vodstvo našega obrata niti za ravnateljstvo v Celju, ki ne kaže nikakega razumevanja za naše kulturno prosvetno delo. Vemo sicer, da obstoji pri ravnateljstvu v Celju sklad vodstva, od katerega je gotovi del namenjen za kulturno-prosvetno delo, toda ravnateljstvo nad odbija vsako pomoč v tem pogledu. Pač prihaja v obrat tu in tam kdo iz Celja, toda samo zaradi inspekcije, ne da bi

takšen obisk uporabil tudi za tovariški razgovor z delavci ali predstavniki podružnice. Na našo nedeljsko prireditev od uprave obrata niti od ravnateljstva iz Celja nihče ni utegnil priti, čeprav smo vsakemu posebej in pravočasno poslali vabilo. Lahko bi se prepričali, da zmoremo poleg vesnega izpolnjevanja proizvodnih nalog še kaj drugega.

Toda vse težave, na katere naletimo pri svojem delu, pa naj bo to nerazumevanje s strani uprave ali ravnateljstva, zamera s strani KLO Teharje zaradi uporabe kul (čeprav smo imeli potrebno dovoljenje od odgovornega funkcionarja), pomanjkanje primernih prostorov, pa še to, da nas je masker pustil na cedilu — ne morejo ubiti v nas volje do nadaljnjega dela. Z zadovoljstvom, pa ugotavljamo, da smo med gledalci v nedeljo opazili predstavnike Krajevne sindikalnega sveta, ki so nam dali novega poguma, saj so z udeležbo pri naši predstavi pokazali, da pravilno ocenjujejo napore delovnih kolektivov. To so pravi tovariši in voditelji delovnega ljudstva. M.

Žene iz tovarne so si ogledale otroške jasl

Pred kratkim so obiskale žene iz celjske Tovarne perila otroške jasl pod Kalvarijo. Že večkrat so se pripravile na ta obisk, v torek so pa le šle. Prostovoljno so sešile 30 otroških hlač in 32 parov copat iz ostankov blaga, ki v tovarni niso več uporabni, za domove naših najmlajših pa velika dragocenost.

Tovarna perila se nahaja v neposredni bližini teh otroških jasl, zato bo povezava z njimi še bolj mogoča. Tovarišica Vičar Anica, referent za socialno skrbstvo v tovarni jih je vodila na ogled, zelo so bile zadovoljne s sprejemom, posebno pa še z vzornim redom, ki vlada v jasl.

Takole nam pišejo:

Iz sprejemnice smo prišle v nekako garderobo. Tukaj stojijo omare, kjer ima vsak otrok svoj predal za obleko. Ko gre iz doma, jo obleče in pri povratku zopet odloži. Videle smo spalnico največjih otrok, bele postelje imajo visoko ograjo, zato da otroček ponoči ne pade na tla, ali da mu odeja ne zdrkne iz postelje. V spalnico smo čule že glasove malčkov, ki so se igrali v dnevni sobi. Tu je bilo veselje. Nobena od nas ni pričakovala, da so ti otročki tako dobro rejeni; skoraj da bi bile naše hlačke za kako številko premale. Imele smo s seboj tudi bonbončke, kar je malčke še bolj navdušilo, postali so nam že kar domači.

Iz dnevne sobe smo odšle v gornje prostore, kjer smo videle dve sobi, ki sta opremljeni za domačo bolnico. Nato smo si ogledale spalnico srednjih otrok, v kateri je morda več postelj kot v prvi. Iz spalnice smo odšle v kopalnico, ki je res najmoderneje opremljena in vedno enake temperature. V spalnici smo to pot našli otročičke še v posteljah, ker taki še večji del življenja prespijo. Tovarišica upravnica nam je pokazala tudi sobo, kamor lahko hodijo matere otroke dojit. In končno zadnja dnevna soba srednjih otrok vedno veselih obrazov, ki se nam že v naprej smeji. Tovarišica nam je pojasnila, kateri je starejši in kateri je v jasl shodil. Pregledale smo ves dom, v katerem vlada vzoren red in snaga, kar je predpogoj za zdravje našega novega rodu. V srcih obiskovalk pa je zrastle še večje zaupanje do oblasti, ki v tolikšni meri podpira te socialne ustanove. Golčnik

Oskar Hudaes

Sovjetska zveza

Založila Mohorjeva tiskarna v Celju

Za 30. obletnico oktobrske revolucije je v Celju izšla pomembna knjiga o Sovjetski zvezi. Pomembna je zaradi svoje tehtne, v prijetni obliki podane vsebine. Spoznavanje SZ je nekaj bistvenega za vse naše politično, gospodarsko in kulturno življenje, vendar doslej nismo imeli pri roki knjige, v kateri bi našli zaokroženo sliko bratske ruske države. Oskar Hudaes je iz obširne literature, ki jo navaja, sestavil šest premišljenih poglavij, pisanih z veliko ljubeznijo in z velikim razumevanjem za potrebe našega človeka, s čutom za politično-ideološki nivo našega ljudstva, ki je že od nekdaj v največjem slovenskem narodu gledalo svojega zaščitnika.

V prvem poglavju »Sovjetska zemlja« nam očrta meje, opiše glavne reke, morja, podnebje, rastlinske pasove, glavna mesta in železnice. Posebno zanimivi so opisi o borbi z naravo v puščavi, o tundri, o bombažu in o palači Sovjetov. V drugem poglavju »Bogastvo sovjetske zemlje« obravnava poljedelstvo, industrijske rastline, sadjarstvo, živinorejo in rudarstvo. V prvem in drugem poglavju je pisatelj nagradil vrsto dejstev, ki jih mora poznati sleherni naš prosvetni in ljudsko prosvetni delavec,

če hoče svoje delo prav vršiti. Tu je na kratko povedano, kaj so za človeštvo storili Mičurin, Lysenko, Cicin, Zavadovski, kako je z redkimi kovinami v SZ, posebno s platino itd. Sestavki o premogu, o platini, o nafti, o železu, se bero kot napete novele o davnih in bodočih dneh; opisi niso nasičeni s številkami, če pa pisec ne gre mimo njih, nam jih zmerom približa s primerjavo iz našega sveta. Tretje poglavje »Kolhozi in kolhozniki« je posebno važno, saj obravnava preprosto in jasno razvoj kmečkega življa v Rusiji, zvezo kmetov in delavcev, razdelitev zemlje med kmete ob revoluciji in kako so nastajali kolhozi. To je razlaga Stalino-ve ugotovitve, da so sovjetski kmetje popolnoma novi kmetje, kakršnih še ni poznala zgodovina človeštva. Tu dobiš nazorno sliko kolhoznega gospodarstva, o katerem reakcija že 20 let seje gorostasne laži. V četrtem poglavju »Razvoj, moč in pomen sovjetske industrije« je prav za prav pojasnilo, kako je bilo možno modernizirati sovjetsko poljedelstvo. V živahnem popisu se pred nami odvija napeti film industrializacije SZ, ki je omogočila zmago nad fašisti, dalje borba svetovne reakcije zoper socialistično čezlo, intervencijske vojne, sabotaže, trockistične zarote; vloga Lenina pri elektrifikaciji; kulturna revolucija; petletke kot obramba zoper napake svetovne reakcije. Slede opisi

glavnih središč težke industrije, predvsem Magnitogorska in perspektive četrte povojne petletke. Zelo nazorno je obrazložitev kriz v kapitalističnem sistemu in prehoda vojne industrije v mirnodobsko, ki je za obogatelo Ameriko tako težak. V poglavju o »Sovjetskem človeku« govori avtor o naseljenosti, o mestih, nacijah, o nacionalnem vprašanju v stari Rusiji, o razliki med družbenimi skupinami, ki se vedno bolj gubi in krči (Stalin), o sojetskem zakonu in ločitvi, o dednem pravu, o stanovanju, o privatni lastnini v SZ, o sovjetski kulturi, o sovjetski inteligenci, o znanosti, filozofiji, glasbi, slovstvu, o glavnih delih, njih vsebini in oznaki, o filmu, gledališčih, festivalih, o otroški umetniški samodejavnosti, o slikarstvu in kiparstvu. Posebej govori o sovjetskem delavcu, o njegovi zgodovini v carski Rusiji, o revoluciji, skratka o herojskem delavskem razredu. Posebno dramatično je opisan junaški prenos tisočev tovarn na vzhod, delo, ki so ga zmogli samo ljudje z novim socialističnim odnosom do dela, dela, ki je stvar časti, slave in junaštva. Potreben in zelo uporaben je sestavek o sovjetskih sindikatih, v katerem je navedena kratka vsebina Leninovega članka o vlogi sindikatov; za zaključek sledi sestavek o Komsomolu, kovačnici neštetih mladih herojev. V šestem poglavju govori pisec o ustavi, upravi, o posameznih republi-

kah, obširno o vprašanju vere in cerkve v SZ, kar je posebno tehtno, o armadi, o stalingrajski bitki in o zmagovitem prodiranju RA. Tu je treba pridejati pogled, ki jih poznamo iz mnogih dejstev po 9. maju 1945, še posebej pa iz Falzifikatorjev zgodovine. V istem poglavju govori pisec še o razvoju, pomenu in namenu Partije, »umu, časti in vesti naše dobe« ter dostavlja kratek pregled zgodovine socializma v Rusiji in po svetu.

Knjiga o Sovjetski zvezi ni samo tehtno branje, ki nas pri vsakodnevnem delu lahko vzpodbuja in podpira, marveč tudi prijetno branje, ki ga težko odložiš. Ob množici člankov o sovjetskih stvareh bi se komu zdelo, da je taka knjiga nepotrebna. Ko pa vidiš vse te stvari zbrane, te obide zadovoljstvo: to je dežela socializma, najnaprednejše dežele na svetu, ki je v 10 letih ustvarila več, kot najmočnejše buržoazne dežele v 100 letih. Nič ni čudno, če ji je Amerikanec Dyson Carter zapel tako hvalo, nič ni čudno, če jo je občudoval Wells, če jo občudujejo vsi napredni učenjaki sveta, če gleda nanjo delavski razred vsega sveta, vsa izkoriščana ljudstva našega planeta. Tu se ustvarja zgodovina človeštva zavestno, kar se doslej še nikoli nikjer ni zgodilo.

Knjiga je izšla v naravnost razkošni, reprezentativni opremljeni, krasnem papirju in tisku, okusnih platnicah in ovitku. Motijo le nekatere slovnične napake.

DOPISI

Cesto smo kanalizirali

V času, ko delovno ljudstvo naše domovine ustvarja vse pogoje za dvig svoje kulturne in življenjske ravni, tudi prebivalci aktiva OF Jožefov hrib ne zaostajamo. Kanalizirali smo del ceste da bo tudi zunanji izraz našega kraja ustrezal našemu stremljenju po vložitvi vseh sil za socialistično izgradnjo naše domovine.

Pri vsakem daljšem deževnem vremenu je bila cesta polna mlak in še dolgo časa po dežju, ko so bile ceste drugod že suhe, smo na tej cesti še vedno gazili blato. Cesta ni imela kanala niti navadnega odtoka po površju. Tudi smrdela je včasih, ker so nekatere gospodinjke umazano vodo z odpadki vred zlivale kar na cesto.

Decembra lanskega leta smo se na masovnem sestanku OF dogovorili, da bomo, čim nam bo MLO nabavil potrebne cevi za kanalizacijo, začeli z delom. Kmalu so bile cevi na mestu in čakali smo še, da se izboljša vreme. 9. februarja smo začeli z delom. Izkopali smo 90 m dolg, 65 cm širok in v vsej dolžini najmanj 2,65 m globok jarek, ter vanj položili kanalske cevi. Pri delu so se odlikovale predvsem članice AFŽ, člani OF pa tudi niso zaostajali za njimi. Dela so se udeležili tudi mladinci, predvsem moramo pohvaliti naše pionirje. Kljub temu, da je zapadel sneg smo delo nadaljevali in ga uspešno končali.

Največ prostovoljnih delovnih ur je opravila tov. Praznikar Urša in sicer 67, ki se kljub svojim 60 letom ni ustrašila prostovoljnega dela. Sledila ji tov. Divjak Štefka s 50 in Kovač Marija s 50 urami. Največ ur izmed članov OF pa ima Divjak Branko 50. Pionir Zupan Stanko pa je delal 30 ur.

Večina nas je delalo z veseljem in zavestjo, da delamo za skupnost. Vendar so se našli med prebivalci našega kraja tudi taki ljudje, ki niso pokazali razumevanja niti za kanalizacijo niti za prostovoljno delo samo. Ne moremo razumeti teh ljudi. Le pod enim pogojem jih razumemo, in sicer da ti ljudje, ali ne poznajo ali pa nočejo poznati Ustave ljudske republike Slovenije, kjer neki člen pravi, da kdor skupnosti nič ne daje, tudi ne more od nje nič prejemati.

Kanal gre tudi čez tri vrtove, v vsakem vrtu pa je hiša. Hiša Kovačičice Ane Čohove stoji ob glavni cesti, ki je bila že prej kanalizirana. Nova veja kanala pa gre čez njen vrt. Kljub temu, da smo ji rekli, da bomo vso zemljo, ko bo kanal položen, poravnali, ji ni bilo prav, da smo kopali tam jarek. Kregala se je nad mladinci, ko je eden izmed njih po nesrečnem naključju malo udaril s krampom po plotu, da je nastala pol cm globoka in 3 cm dolga zareza, češ, da ji bodo vse uničili. To pa je bilo tudi vse, kar je ona »prispevala« k delu za kanalizacijo.

Pri tem se pa ne bomo ustavili. Čim bomo dobili odobrenje MLO bomo začeli z delom za podaljšanje ceste. Poleg tega pa se bomo udeleževali tudi pri delu za odstranjevanje ruševin v mestu.

Dobro se zavedamo, da delamo za skupnost, torej zavedamo se, da živimo v času, ko se ustvarja boljša bodočnost za delavca, kmeta in ljudskega inteligenta v času graditve socializma.

Prebivalci aktiva Jožefov hrib

Zaključek kmečko nadaljevalne šole v Dobrni

Na pobudo sektretariata LMS v Dobrni in upraviteljstva osnovne šole, se je dne 1. decembra 1947 ustanovila v Dobrni nadaljevalna šola za kmečko mladino. Mladinci in mladinke organizirani v LMS so izrazili željo, da bi se ustanovila šola, ker je med mladino mnogo takih, ki bi radi svoje znanje še izpopolnili. Predavali so radi volje učitelji osnovne šole pa tudi strokovnjaki so bili takoj pripravljeni pomagati.

Tečajniki so z zanimanjem sledili pouku, tako da je bilo v tečaju res opaziti veliko željo do znanja in izpopolnitve. Ker so učno snov določeno za tečaj predelali in ker je mladina sedaj tudi v večernih urah zaposlena z deli na polju, so tečaj zaključili. Mladina je bila ocenjena iz posameznih predmetov, izkazali so bili v največ primerih prav dobri ali odlični.

Tak uspeh je bil dosežen lahko le na ta način ker so se predavatelji kot učenci potrudili, da bi dosegli čim večji uspeh.

T. J.

Teško je bolan

Zakon o socialnem zavarovanju in vsi drugi ukrepi, ki so s tem v zvezi, nudijo našemu delavcu vso zaščito in podporo v zdravstvenem in higienskem pogledu. Socialna zakonodaja v kapitalističnem družbenem redu ni v primeri z današnjo pomenila ničesar.

Žal pa še marsikateri delavec te nove socialne zakonodaje ne razume, odnosno jo razume tako, da jo na vse mogoče načine izkorišča.

Tako je delavec Tovarne za proizvod. kemičnih izdelkov tov. Veber Ignac, doma na Ostrožnem, pokazal, kako nekateri socialno zavarovanje izkoriščajo. Imenovani se že dalj časa nahaja v bolniškem stanju, za kar je brez dvoma imel tudi pravico. Neverjetno se nam pa zdi, da se je kot bolnik dne 29. marca zvečer naužil alkohola do take mere, da je vzmnil s svojim vpitjem in preklinjanjem skoraj vse Ostrožno. Na opozorilo nekaterih, da njegovo postopanje ni pravilno, je odgovarjal, češ, kdo mi pa kaj more, saj sem bolan in je pri tem rabil neverjetne izraze.

Prepričani smo, da tako postopanje ni dopustno, zato je dolžnost nas vseh, da o tem vodimo strogo kontrolo, da se ne bi ponovno dogajali primeri, da bi se socialno zavarovanje v škodo drugih izkoriščalo na vse mogoče načine.

A-n

FIZKULTURA

Tudi v fizikurnem delu moramo odstraniti dosti pomanjkljivosti!

Potrebno je, da enkrat kritično pregleđamo napake, ki se gode pri fizikurnem delu v Celju.

Celje ima gotovo velike možnosti za razvoj fizikulture, posebno sedaj, ko jo ljudska oblast vsestransko podpira in ji nudi ogromno pomoč. Fizikultura je v Celju po združitvi obeh društev dobila popolnoma drugo smer. Smer, ki je v našem fizikurnem gibanju edino pravilna - napredna. Vendar od združitve ne beležimo posebnega napredka. Krivdo je pripisovati lokalpatriotizmu nekaterih voditeljev in pa da so bile napravljene napake v samem vodstvu SFD Kladivarja, ki ni posvečalo dosti pozornosti razvoju fizikulture po aktivih. Velika pomanjkljivost je brez dvoma tudi v tem, da nismo niti dosti razmišljali, kako bi pritegnili mladino v fizikulturo, niti se nismo potrudili, da bi fizikurna aktivnost zajela čim širše množice. Ni dvoma, da je dosedanje delo tudi imelo uspeh, toda bilo je kampanjsko in svetli trenutki, ki so zablesteli, so kaj kmalu zopet ugasnili. Vse fizikurno življenje je bilo bolj priložnostno oživele pred raznimi masovnimi prireditvami in se razen v lahki atletiki sploh ni načrtovalo. V naših telovadnicah je brez dvoma potrebno prenehati s staro prakso vzgajanja in gojenja telovadbe ter se poslužiti novih načinov, ki jih ponekod z uspehom uporabljajo. V nasprotnem bo še ta mladina, ki zdaj hodi k telovadbi ušla iz telovadnic. Pridružila se bo odsekom, ki gojijo razne igre in v katerih najdejo polno razvedrila. Danes je treba v naših telovadnicah življenja in veselja in niti primerne načine, da se to življenje ustvari.

Vzrok za neuspehe fizikulturi v sindikalnih podružnicah pa moramo iskati tudi pri delu Krajevnega sindikalnega sveta. Na tem forumu je plačan fizikurni referent, ki pa opravlja vse druge

posle, s fizikulturo se pa bavi le v kolikor je sam aktiven fizikurnik. Aktivni v podružnicah pa so zaradi tega prepuščeni samemu sebi in odvisni od samoinicijativnosti posameznih članov. Gotovo je, da bi fizikurno gibanje moralo biti v Celju in okolici, kjer je ogromno industrije, na vzgladni višini.

Fizikurni referent na KSS-u pa mora najti boljši način dela. Njegova naloga je vzpostaviti trdne fizikurne aktivne po podružnicah, voditi njihovo delo in jim pomagati v raznih težavah. Predvsem mora nuditi vso pomoč aktivom v njihovem stremljenju za razširjenje fizikulture med množice in pri vključevanju vse mladine v raznovrstne fizikurne panoge.

Gotovo je, da je v naši novi ljudski državi fizikultura postavljena na eno najvažnejših mest in s tem je treba računati. Pripravljati mora našo mladino, da bo znala braniti pridobitve Narodnoosvobodilne borbe, da bo znala čuvati državo, ki si je s tolikimi žrtvami pridobila svojo neodvisnost. To pa bo mogoče le z mladino, ki bo zdrava in zavedna. To je prava in najvažnejša naloga današnje fizikulture in naši forumi so dolžni, da ji dajo pravi ton in ji nudijo vso pomoč. Ta način dela, ki danes vlada v Celju bi nas privedel še do večjega mrtvila in nazadovanja. Tudi Okrajni fizikurni odbor bo moral v bodoče najti tesnejše povezave z društvi celjskega okraja in opozarjati na napake, ki jih društva ali drugi forumi zagrešijo in jih odpravljati.

S tem načinom dela je treba v Celju prekiniti in to takoj, ker nima nič skupnega z načinom dela v naši produkciji. Iti mora vzporedno z naporu ljudskih množic pri ustvarjanju boljših delovnih pogojev in lepšega življenja. Fizikultura mora postati tudi v Celju vseljudska svojina.

Akademija SFD Kladivarja Celje

V soboto dne 3. in nedeljo dne 4. aprila je Kladivar priredil v Ljudskem gledališču v Celju svojo prvo telovadno akademijo. Ves spored je obsegal 12 različnih sestav, od katerih so odpadle le 3 točke na prikaz letošnjih republiških zletnih vaj, v ostalih 9 točkah sporeda pa so bile prikazane sestave agilnega vaditeljskega zbora. Akademija se je pričela ob igranju državne himne s posrečeno živo skupino pionirjev in pionirk, ki je s svetlobnimi učinki dobila še poseben efekt. Pionirji so nato skladno izvajali proste vaje s palicami. Lep uspeh so dosegle z vajami na gredi mlajše pionirke, ki so bile za ritmično in občuteno izvajanje tople nagrajene od občinstva. Pionirji so s preskoki čez mizo (lastovko, premeti, prevali) zadovoljili zanimanje se je še čutila tu in tam neizvežbanost poedincev. Močan vtis so za-

pustili mladinci s svojimi krepkimi postavami in skladnim izvajanjem dela prostih vaj za vsesokolski zlet v Pragi. Na orodju — bradli in drogu — so nastopili večinoma mladinci pod vodstvom tov. Kokota. Dočim so na bradli zadovoljili s kratkimi in efektnimi sestavami je vrsta na drogu razen tov. Kokota skorajda odpovedala. Krepko je bila vidna razlika članic na dvovišinski bradli od moških orodnih telovadcev, kjer so s svojimi sestavami dokazale, da marsikatera spada v zvezni razred. Vsekakor je bila to najkvalitetnejša točka akademije. Efektne so bile sestave tov. Kovačičeve, vaje z venčki, ki so jih lepo izvajale pionirke in pa valček, ki so ga izvajale mladinke z dovršenim ritmom. Pravtako je ugačala sestava tov. Osetove, vaje z žogami v izvedbi mladink. Posamezne točke akademije je motilo prehitro in preostro spreminjanje iluminacije, kjer je čisto po ¼ nastopa oči bila gotov čas neosvetljena dokler se ni svetloba usmerila pravilno na vso skupino. Ves spored je spremljala na klavirju tov. Trčkova, malo predolge pavze pa je skrajševal orkester z igranjem slovanskih pesmi. Akademija je uspela in je bila vsekakor močno propagandno sredstvo za poživitev splošne telesne vzgoje. Nazorno pa je pokazala, da je ženski kader najmanj za 2 razreda boljši od moškega in da bo ob marljivem delu vaditeljskega zbora imel ženski kader v vajah na orodju prav takšno vlogo kot jo imajo danes naše lahkoatletinje v jugoslovanskem in mednarodnem merilu.

Okrožnica

Vsem šolam, fizikurnim edinicam, terenskim pisarnam MLO in odborom OF v Celju

Da se prepreči nadaljnje poškodovanje in uničevanje javnih nasadov, zlasti v mestnem parku, opozarja Izvršilni odbor MLO Celje prebivalstvo na sledeče:

Prepovedano je hoditi po travni in s cveticami posejanimi deli parka in drugih javnih nasadov v mestu in igrati žogo na teh prostorih, zlasti v parku. Isto velja tudi za vsa obdelana mestna zemljišča.

Rejem perutnine je strogo prepovedano puščati perutnino v zven območja lastnih dvorišč, ker povzročajo nepopravljivo škodo na javnih nasadih. Lastniki perutnine, ki se bode zalotila na mestnih zemljiščih, so odgovorni za vso nastalo škodo.

Prepovedano je brez dovoljenja na mestnih zemljiščih nabirati živino ko krmo (trgati travo, deteljo itd.). Za ško-

do, ki bi jo napravili otroci na javnih nasadih in zemljiščih, so odgovorni spremljevalci otrok odnosno starši.

Kdorkoli bo ravnal proti prepovedim, ga zadene denarna kazen do 2000 din, v kolikor poškodovanje javne lastnine ne predstavlja težje kaznivega dejanja.

Zatorej ne poškodujte javnih nasadov in zemljišč, nego čuvajte jih na korist splošnega ljudskega premoženja.

Smrt fašizmu - svoboda narodul

Tajnik: Skomina Rafko l. r. Predsednik: Kokalj Stane l. r.

KRIM LJUBLJANA : KLADIVAR CELJE

2 : 1 (1 : 0)

Nedelja, 4. aprila. Igrišče FD Krima v Ljubljani. Drugo kolo pomladanskega prvenstva I. slovenske lige. Teren blaten ter neprimeren za igro. Gledalcev okoli 1000. Sodnik Glušič iz Ljubljane.

Celjska enajstotica je morala že drugič na težko pot na tuja igrišča ter v borbo za dragocene točke. Tokrat je bil nasprotnik ljubljanski Krim, ki le trenutno sameva na koncu tabele in zmagal 3 : 1 pred 14 dnevi na istem igrišču se je smatrala kot nekaka garancija za ponovno zmago ter osvojitve dveh važnih točk. Toda žoga je okrogla! Krim je že v prvem kolu pomladanskega prvenstva dokazal v igri z Rudarjem v Trbovljah, da bo trd oreh vsem slovenskim ligašem, saj je odnesel iz vročih trboveljskih tal važno točko. Ker je Rudar prav tako v formi bi bilo napačno podcenjevati nasprotnika in prav vseh devetdeset minut naporne igre na težkem terenu je pokazalo, kako so nekateri Celjani delali račun brez krčmarja.

Celjani so šli na pot s spremenjenim moštvom. Desnega branilca je zastopal Koradžija, za katerega je načelnik sekcije smatral, da se bo na peščenem terenu najbolje znašel, kar je doslej tudi pokazal. Ali ravno v Ljubljani je Koradžija napravil precej napak ter bil zelo slaba točka v Kladivarjevi enajstotici. Slaba varianta — izguba dveh točk ter poraz.

Toda kljub porazu je zapustil Kladivar pri Ljubljancih zelo dober vtis. Igral je po žrtvovalno, na momente je pokazal svojo premoč, katero pa ni znal izraziti v rezultatu in Krimova zmaga ni bila zaslužena. Napake Koradžije ter slabo streljanje na gol to so vzroki poraza. Kladivar je zaigral v splošnem dobro, posebno srce enajstotice sta bila Dobrajc in Čater, medtem ko je v obrambi dominiral Polutnik. Ostali so bili povprečni in so nekoliko zaostajali. Igralci Krima so igrali po žrtvovalno ter bili ves čas tekme bodreni od svoje publike. Sodnik Glušič, ki ni bil primeren za takšno tekmo, saj je sodnik, ki se je pustil v polčasu instruirati od sodnika Erliha in je v precejšnji meri oškodoval Celjane. Želeti bi bilo, da bi Ljubljana v bodoče postavljala zmogljive sodnike ter ne začetnike odnosno novince, kot v nedeljo.

Že v prvi minuti je Kladivar nevarno prodrl, toda Belcer je streljal mimo stativ v golaut. Nadaljnjih deset minut prevladuje Krim. V 30. min. prodre po krivici Koradžije levo krilo Krima pred gol ter pošlje žogo v desni kot s tem da 1 : 0 za Krim. V drugem polčasu je v premoči Kladivar, kateri v 20 minuti po Dobrajcu iz prostega strela doseže izenačenje. Po prejetem голу so Krimovci enakopravni ter igra valovi iz polja v polje. V 43. min. drugega polčasa doseže Krim iz gneče zaradi nesporazuma med Koradžijem in Polutnikom zmagonosni gol. Tako je bila zapечатena usoda Celjanov, kateri si tega poraza nikakor niso zaslužili. K sreči sta Nafita in Polet izgubila prav tako prvenstveni tekmi in Kladivar je do nedelje ostal na drugem mestu, ki pa je v resni nevarnosti.

V Celju je I. moštvo odpravilo FD Laško v prvenstvenem tekmovanju z 11 : 0 (8 : 0).

Videnšek Božo

SFD Kladivar I : FD Laško

11 : 0 (8 : 0)

V nedeljo 4. aprila sta na Glaziji odigrala nogometno tekmo za prvenstvo celjskega okrožja SFD Kladivar in FD Laško. Kladivarjevo moštvo, ki je bilo večinoma sestavljeno iz igralcev FA Kovinarja je visoko zmagalo. Laško ni predstavljalo resnega nasprotnika. Po udariti pa je, da je bil Kladivarjev napad izredno razporejen. Dočim vratar FD Laškega ni predstavljal posebne ovire za doseg gola.

Sodil je tov. Drvarič dobro in objektivno.

ŠAH**Po končanem turnirju v Celju**

V nedeljo dne 4. t. m. je bilo ob velikem obisku gledalcev odigrano zadnje kolo turnirja za amatersko prvenstvo Slovenije. Slučaj je hotel, da so ravno v zadnjem kolu prišli skupaj najmočnejši igralci na turnirju, in sicer: Mlinar—Levačič, zmagal je Mlinar. Omladič—Kukovec, partija je končala neodločno.

Prvo mesto je osvojil Mlinar (Ljub.) z 12. točkami S to zmago je Mlinar ponovno dokazal, da je res trenutno eden najmočnejših amaterjev Slovenije. Na vsem turnirju je pokazal solidno igro. Igral pa je enako dobro v vseh fazah partije. Turnir je končal neporažen.

Drugo mesto je zasedel I. Kukovec (Marib.) z 11 1/2 točk, zanj je to gotovo največji uspeh. Ob pričetku turnirja smo računali, da bo zasedel eno od visokih mest. Toda, da bo močno posegel v borbo za prvo mesto ni bilo verjeti. Igra zelo močan šah in v vsaki partiji igra odločno na zmago. Pravtako je končal turnir neporažen kot Mlinar.

Tretje mesto je osvojil Lj. Omladič (Ljub.) z 10. točkami. V začetku turnirja je izgledalo, da bo glavni tekmelec za prvo mesto kar je tudi v prvih kolih turnirja potrdil. Ni pa vzdržal težke borbe do konca.

Četrto in peto mesto delita: Š. Levačič (Ljub.) in K. Madžarič (Jesenice) z 8 1/2 točk. Tudi Levačič je veljal kot tekmelec za prvo mesto. Toda zanj velja isto kot za Omladiča. V igri je pokazal, da je najmočnejši v končnicah le v sprednji igri ni dovolj odločno igral, tako da se je moral dostikrat v končnicah boriti z remi.

Uspeh Madžariča je gotovo največje pozitivno presenečenje turnirja. Od lanskoletnega turnirja v Kranju je vidno napredoval. Bodoči turnirji bodo pokazali ali je bil to samo slučajni uspeh.

Šesto, sedmo in osmo mesto delijo: Ing. Marek (Celje), Mišura (Marib.) in Krulc (Slov. Bistrica) z 8. točkami. Marek je po dolgem presledku zopet igral na ta-

ko močnem turnirju. Videti je bilo, da mu manjka vaje v turnirski igri, kar je zakrivilo, da je nekatere dobljene partije samo remiziral, ali celo izgubil. Mišura je na tem turnirju pokazal svojevrstno igro. V prvih šestih kolih je dobil samo pol točke, v naslednjih devetih pa 7 1/2. Zdi se, da ga je poraz v prvem kolu proti Hočevarju demoraliziral in je kar po vrsti izgubljal partije. Toda kakor je v pričetku izgubljal, je v drugi polovi turnirja bil zmagovit. Le v predzadnjem kolu pa je prodril Kukovec. Po svoji živahni in originalni igri zasluži višje mesto. Če bi hotel Mišura doseči večjih uspehov se bo moral navaditi prenesti tudi poraze.

Tudi Krulca nismo videli več ko 15 let igrati na močnejših turnirjih. Najmočnejši je v otvoritvah. Videti pa je bilo, da mu manjka vaja za težko turnirsko borbo, pri čemer ga je še ovirala slaba fizična kondicija.

Teh prvih 8 igralcev je potrdilo prvo kategorijo.

Deveto in deseto mesto delita: N. Hočevar (Celje) in D. Požar (Ljub.) s 7 1/2 točk. Za mladince Hočevarja je bil to težek izpit, katerega je kar dobro prestopal. V nekaterih partijah je pokazal dobro igro, če pa je hotel doseči večje uspehe bo moral vnesti več živahnosti v svojo igro.

Požar je s svojo solidno igro bil nevaren nasprotnik. Oba sta dosegla 50% točk.

Enajsto mesto je zasedel Pogačnik (Kranj) s 6 1/2 točk. V začetku je kazalo, da bo zasedel višje mesto toda nesrečen poraz v dobljeni poziciji proti Omladiču je nanj močno vplival. V tolažbo pa mu je, da drži rekord v remijih katerih je dosegel kar 9.

Dvanajsto in trinajsto mesto delita J. Babič in prof. Stupan (oba Maribor) z 5 1/2 točk.

Babič je s svojo blokadno igro bil trd oreh vsakomur. Prof. Stupan je bil najstarejši igralec na turnirju. Mesto, ki ga

je zasedel, ne odgovarja njegovi stvarni moči. Ni vzdržal v borbi z mladimi. Ima veliko napako, da ga časovna stiska v večini partij pogubi.

Štirinajsto mesto je zasedel prof. Muzlovič (Jesenice), s 5 točk. Muzlovič je prišel na turnir nepripravljen. Porazi v 4 kolih so mu vzeli vso voljo za nadaljnjo borbo. Prihodnje leto pa bo groto skušal ta neuspeh temeljito popraviti.

Zadnji dve mestj delita A. Ketiš (M. ribor) in J. Sušnik (Ljubljana) s 4 točkami. Ketiš pa ni pokazal tako slabe igre kot kaže rezultat.

Kakor je Madžarič pozitivno presenečenje turnirja tako je Sušnik še večje negativno presenečenje. Pred pričetkom turnirja je veljal kot eden najresnejših tekmecev za prvo mesto. Toda izgleda da ga je turnir za prvenstvo Ljubljane močno izčrpal. Upajmo, da je ta neuspeh verjetno trenuten in bomo Sušnika na prihodnjih turnirjih zopet videli na visokem mestu.

Organizacija turnirja je bila v izvedbi Okrožnega šahovskega odbora v Celju.

Turnir je vodil tov. F. Mirnik, ki je svojo nalogo odlično opravil.

J. Š.

Javljamo žalostno vest, da je naš zvesti tovariš

GORUČAN FRANC

črkostavec Mohorjeve tiskarne po kratki bolezni v ponedeljek dne 5. aprila 1948 preminul. Umrlega tovariša ohranimo v najlepšem spominu.

Sindikalna podružnica
tiskarske industrije v Celju

KINO METROPOL:

Od 9. do 15. aprila:

Delo Artamonovih (sovjetski)

Od 16. do 22. aprila:

Stenka Razin (sovjetski)**KINO DOM:**

Od 9. do 12. aprila:

Na meji (sovjetski)

Od 13. do 19. aprila:

Skrivnost (francoski)**IZ UREDNIŠTVA**

Ker nekateri naročniki ne vedo, koliko znaša naročnina za naš list, objavljamo:

mesečna naročnina	7 din
četrtletna	21 din
polletna	42 din
letna	84 din

POLTOVORNI AVTO

dobro ohranjen, z nosilnostjo ene tone, kupimo. Ponudbe je poslati na naslov: Zdraviliško-gostinsko podjetje Dobrnske toplice v Dobrni pri Celju.

PISARNIŠKO MOČ

Za takojšnji nastop službe iščemo mlajšo žensko moč z dovršenimi 3 ali 4 razredi srednje šole, tudi če še ni bila v službi. Pismene prošnje na naslov: Tekstilna tovarna MLO, izdelovalnica leonskih nakitov, Stanetova ulica 17, Celje.

Lečnik Anton

urar in optik

CELJE, Tomšičev trg 4

KOŠARKA**Enotnost ml. : Kladivar ml.**

Vnedeljo 4. aprila se je vršila v mestnem parku tekma v košarki med mladino FD Enotnosti in mladino FD Kladivarja.

Prvi polčas se je končal 25 : 20 za Enotnost. V tem delu so bili mladinci Enotnosti boljši in so nekoliko tudi po zaslugi nesigurne obrambe domačih prišli v vodstvo.

V drugem delu pa se je položaj popolnoma spremenil. Domači so pričeli igro z ostrim tempom in uspeh ni izostal. Kmalu so rezultat izenačili in prišli tudi v vodstvo. Oster tempo igre so mladinci Kladivarja obdržali vse do konca igre. Deloma se je končala z rezultatom 48 : 39 v korist Kladivarja.

Za Enotnost so igrali: Škorjanc II (16), Škorjanc I (14), Petrič (6), Mrak (3), Filipan, Ogrin, Suštaršič, Ureb, Skulj, Polenac.

Za Kladivarja so igrali: Veber (16), Glavač (14), Stiglic (12), Zupančič (3), Jenko (2), Žnidaršič (1), Popovič, Ranskugler, Vehovar, Horvat.

Tekmo je sodil tov. Kokot.

Gledalcev se je kljub slabi propagandi kar precej nabralo in so z zanimanjem sledili lepi igri.

Mestna kemična čistilnica in barvarna v Mariboru, poslov. Celje, Zidanškova 2

se priporoča za barvanje in čiščenje oblek ter drugega blaga